

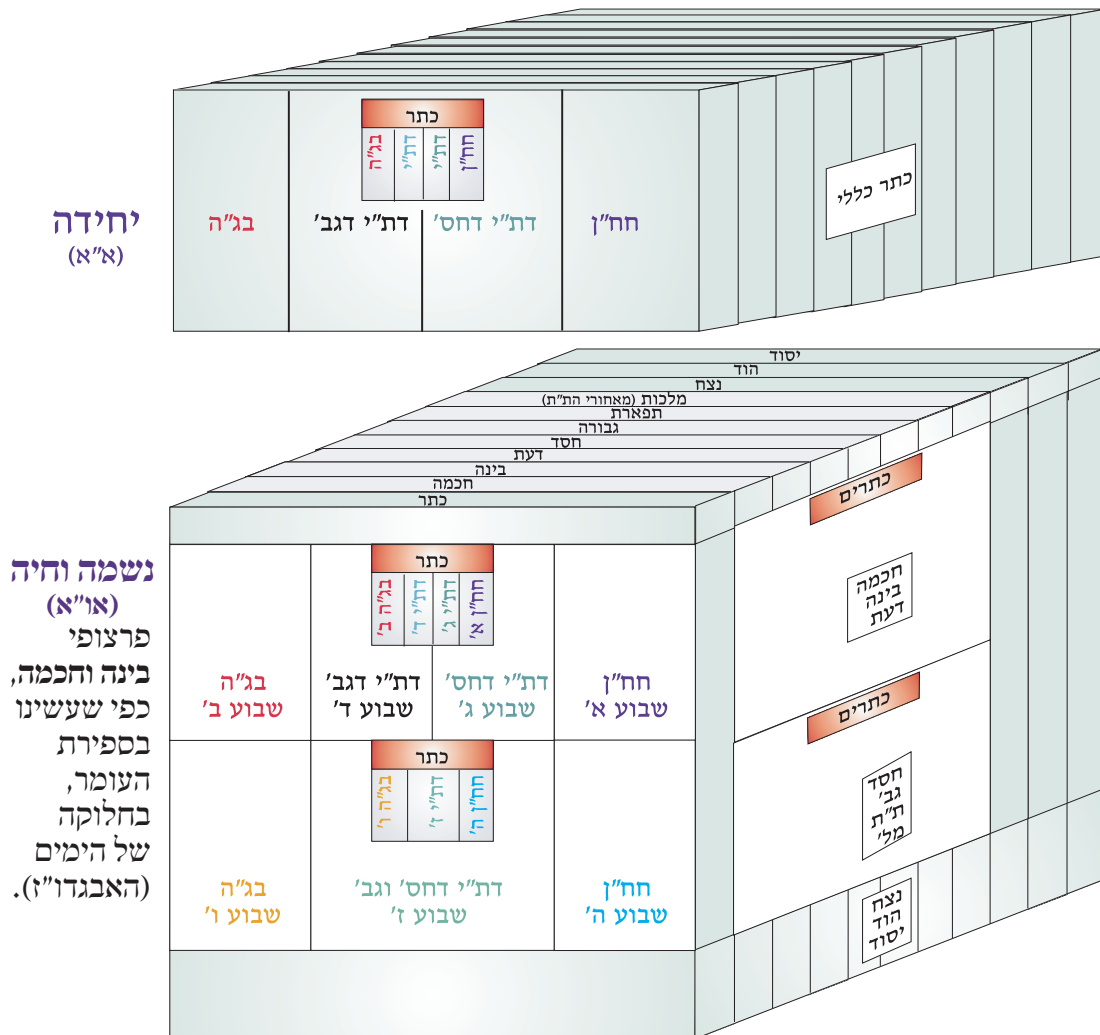
קיצור כונות ליל שבועות (שיטת השד"ה, אור הלבנה חלק אור החיים דף רמ"ב)

תחילה יכוין לברר הרפ"ח וכו' דנה"י הפרטים דאורך, ודנה"י הכוללים דעובי. ואח"כ חלקי כתר הכללי דעובי, דחו"ב, וכתרים הכוללים (צ"ל הפרטים) דאורך דחו"ב, וחלק הכתר הכללי שהוא פרוץ החמישי. ויכוין להמשיך על ידי לימוד כ"ד ספרים, נה"י הפרטים ונה"י הכוללים דחו"ב. ואח"כ יכוין להמשיך המוחין לכתר הכללי דעובי ודאורך דחו"ב, ולכתר הכללי שהוא פרוץ החמישי מגולגלתא ומוחא דא"א. וכל ההמשכות שבליל שבועות, יכוין חוץ מכתרים דכתרים שבהם, שהוא שער החמישים שנתקנים על ידי הטבילה אחר הלימוד.

ובטבילה יכוין להעלות כפילת החסדים וכו' כמ"ש בקונה הכל. ודעת מו"ר הרה"ג שד"ה יצ"ו שבעת הטבילה כשממשיכין הכתר, תחילה צריך להוריד החו"ג ליסוד דז"א כמ"ש בכונת קונה הכל [עיי' בנה"ש דף כ"ח סע"א] עד למען שמו. ויכוין בסדר א"ב דאטב"ח לבניין הנוק', כי על ידי עליית החסדים באור חוזר אנו מורידים הכתר על רישא דז"א, ואח"כ בניין הנוק', כסדר הידוע, כל זה על ידי הטבילה.

ויכוין בהמשכת הכתרים והכפלת החסדים בכתרים דכתרים דכולם. היינו, בכתרים דכתרים דעשר ספירות דחו"ב דז"א, וכן בכתרים דכתרים דעשר ספירות דכתר הכללי. ובכל ספירת כתר יכוין בהוי"ה בניקוד קמץ שהוא קוץ היו"ד דכל הפרטים. ויכוין להמשיך בחינת שני שלישי ת"ת [דישסו"ת], דישסו"ת (3) ודאו"א (4) ודא"א (5). ועל ידי זה נשלמו הכתרים דכח"ב הכוללים דז"ו. עד כאן מהשד"ה יצ"ו.

השוואה לספירת העומר

כניסת המוחין בשבועות

יושלם תיקונו בשבועות
 יושלם תיקונו בטבילה דליל בשבועות

מתוקן בעומר
 ימי השבוע
 כתרים דסוף שבוע

שבועות בבוקר ("מ"באהבה") פנים - חב"ד	ספירת העומר אח' - הג"ת
<p>יחי' - בנין וזיווג - קדושת כתר</p> <p>חיה - הזרה מוסף (מ"באהבה" ע"ד החול, כולל זיווג ב"שים שלום" - יר"א)</p> <p>נר"ן - להש מוסף (מ"באהבה" ע"ד החול, כולל זיווג ב"שים שלום" - יר"א)</p>	<p>לימוד ליל שבועות: ה' פרצופים דיחידה (כח"ב, הג"ת נה"י) (כתרים דכתרים בטבילת שבועות)</p>
<p>חזרה שחרית (מ"באהבה" ע"ד החול, כולל זיווג דפר' 4 ב"שים שלום" - יר"א)</p>	<p>לימוד ליל שבועות: כתר ונה"י - כללי ופרטי (כתרים דכתרים בטבילת שבועות)</p> <p>ספירת העומר (חב"ד הגת"ם דחב"ד הגת"ם) (כתרים דכתרים בטבילת שבועות)</p>
<p>להש שחרית (מ"באהבה" ע"ד החול, כולל זיווג דפר' 3 ב"שים שלום" - יר"א)</p>	<p>לימוד ליל שבועות: כתר ונה"י - כללי ופרטי (כתרים דכתרים בטבילת שבועות)</p> <p>ספירת העומר (חב"ד הגת"ם דחב"ד הגת"ם) (כתרים דכתרים בטבילת שבועות)</p>

ליל הסדר אח' ופנים - נה"י	
<p>אין עבודה בפרצוף 5 כליל פסה</p>	
<p>גדלות ב' אימא (י"ן) קטנות ב'</p>	<p>גדלות ב' אבא (מצות) קטנות ב'</p>
<p>גדלות א' תבונה (י"ן) קטנות א'</p>	<p>גדלות א' יש"ם (מצות) קטנות א'</p>

טבלה שבועית

נה"י (כלליים) ↓ (עובי)	חב"ד הגת"ם (כלליים) ↓ (עובי)	כ כללי (עובי) ↓ (פרטי)																
כ (פרטי)	כ (פרטי)	כ (פרטי)																
ח (פרטי)	<p>כתר</p> <table border="1"> <tr><td>ב</td><td>ד</td><td>ה</td><td>ה</td></tr> <tr><td>ג</td><td>ה</td><td>ה</td><td>ה</td></tr> <tr><td>ה</td><td>ה</td><td>ה</td><td>ה</td></tr> <tr><td>ה</td><td>ה</td><td>ה</td><td>ה</td></tr> </table> <p>דחסדים דגבורת</p>	ב	ד	ה	ה	ג	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	<p>ח (פרטי)</p> <p>כ (פרטי)</p> <p>חס' (פרטי)</p> <p>גבו' (פרטי)</p>
ב	ד	ה	ה															
ג	ה	ה	ה															
ה	ה	ה	ה															
ה	ה	ה	ה															
ב (פרטי)	<p>כתר</p> <table border="1"> <tr><td>ב</td><td>ד</td><td>ה</td><td>ה</td></tr> <tr><td>ג</td><td>ה</td><td>ה</td><td>ה</td></tr> <tr><td>ה</td><td>ה</td><td>ה</td><td>ה</td></tr> <tr><td>ה</td><td>ה</td><td>ה</td><td>ה</td></tr> </table> <p>דחסדים וגבורת</p>	ב	ד	ה	ה	ג	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	<p>ח (פרטי)</p> <p>ג (פרטי)</p> <p>ת (פרטי)</p> <p>מ (פרטי)</p>
ב	ד	ה	ה															
ג	ה	ה	ה															
ה	ה	ה	ה															
ה	ה	ה	ה															
חסדים (פרטי)	<p>כתר</p> <table border="1"> <tr><td>ב</td><td>ד</td><td>ה</td><td>ה</td></tr> <tr><td>ג</td><td>ה</td><td>ה</td><td>ה</td></tr> <tr><td>ה</td><td>ה</td><td>ה</td><td>ה</td></tr> <tr><td>ה</td><td>ה</td><td>ה</td><td>ה</td></tr> </table> <p>דחסדים וגבורת</p>	ב	ד	ה	ה	ג	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	<p>ח (פרטי)</p> <p>ג (פרטי)</p> <p>ת (פרטי)</p> <p>מ (פרטי)</p>
ב	ד	ה	ה															
ג	ה	ה	ה															
ה	ה	ה	ה															
ה	ה	ה	ה															
גבורות (פרטי)	<p>כתר</p> <table border="1"> <tr><td>ב</td><td>ד</td><td>ה</td><td>ה</td></tr> <tr><td>ג</td><td>ה</td><td>ה</td><td>ה</td></tr> <tr><td>ה</td><td>ה</td><td>ה</td><td>ה</td></tr> <tr><td>ה</td><td>ה</td><td>ה</td><td>ה</td></tr> </table> <p>דחסדים וגבורת</p>	ב	ד	ה	ה	ג	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	ה	<p>ח (פרטי)</p> <p>ג (פרטי)</p> <p>ת (פרטי)</p> <p>מ (פרטי)</p>
ב	ד	ה	ה															
ג	ה	ה	ה															
ה	ה	ה	ה															
ה	ה	ה	ה															
ה (פרטי)	ה (פרטי)	ה (פרטי)																
י (פרטי)	י (פרטי)	י (פרטי)																

המלכות כנגד הת"ת בבחינת היכל הקודש מכון באמצע.

מקורות
נה"ש דף ל"ז ע"א. תו"ח דף ל"ט ע"ב ד"ה וכפי.
שעה"כ דף ט' ע"ב ד"ה ולבאר.
פת"ע דף פ"ח סע"ג ד"ה התפלה, דף פ"ה סע"ג.

מבנה כללי של ס"ה ושבועות		
שבועות - פנים	ס"ה - אח'	
פנימיות	ברכת העומר	תפילה - בוקר (מתיבת באהבה)
חיצוניות	קרבן שעורים (ובנגדו הרחמן)	סעודה - בוקר (מיד לאחר מוסף)

ה' פרצופים הכוללים

5 כתר (שבועות) טבלה יומית (האבגדו"ז)

אבא	אימא
ז (עצמות)	ד
ו (רשימו)	ה
ג	ב
א	ה

גד"יב (כה"ב)
קמ"יב (נה"י והג"ת)
גד"יא (כה"ב)
קמ"יא (נה"י והג"ת)

תבונה (ב"ן) 1
יש"ם (מ"ה) 2
[נ"ר מתוקנים]

מבנה הכתובת הוא לפי: 1 2 3

הערות

- * שיטתנו מבוססת בעיקר על הח"י בשמ"ש זיע"א. על פי שיטה זו, נחלק את הספירות הפרטיות לב' מקבצים, ד' שבועות ראשונים - חב"ד (חוי"ב חו"ג), וג' שבועות אחרונים - הגת"ם. בשבוע הראשון נתקן חו"ן דחב"ד, דחב"ד הגת"ם. בשבוע השני, בג"ה דחב"ד, דחב"ד הגת"ם, וכו'. בשבוע השביעי, דת"י דחו"ג דהגת"ם, דחב"ד הגת"ם.
- * ביום ז' דכל שבוע, מתקנים בנוסף לבחינה היומית, את הבחינה שכנגד אותו שבוע, בפרטות הכתר של המקבץ (שבוע א', חו"ן דכתר דחב"ד, דחב"ד הגת"ם), עבור כל ז' הימים. הכתר דכתר נשאר לטבילת ליל שבועות.
- * ע"פ הקדמות הח"י בשמ"ש הנ"ל והשד"ה זיע"א, המובאים בספר אור הלבנה, מבנה הכתובת בכל לילה הוא מסוג שבוע דיום. כלומר, פרצופי חכמה ובינה הכוללים (נשמה וחייה) מתפרטים לשבעה ימים (בלשונו טבלת 'האבגדו"ז'), ובכל אחד מהימים האלו יש לשבץ טבלה שבועית. א"כ, ביום א' נתקן חו"ן דחב"ד, דחב"ד הגת"ם, דגד"א דשי"ם. ביום ב', חו"ן דחב"ד, דחב"ד הגת"ם, דגד"א דתבונה. וכו'. (על ציורים המצורפים).
- * מערכות המוחין והחו"ג הינן מערכות נפרדות, ע"י תולדות אהרון ומשה (הרב פירא) דף ה' רע"ב.
- * המספרים 1 עד 3, מסמנים את מרכיבי הכתובת, כפי שהם מסודרים בכוונה (עבור שתי המערכות, מוחין וחוי"ג).

עשר ספירות כלליות (עובי)

(טבלה זו נמצאת בכל אחד מב' הפרצופים הכוללים - נשמה חיה)

מקורות
 ע"פ הקדמות המובאות בספר אור הלבנה:
 הקדמת מהרה"ג השד"ה חלק אור החיים דף רל"ו.
 הקדמת הח"י בשמ"ש כוונות ספירת העומר דף ל'.

י	ה	נ	מ	ת	ג	ח	ד	ב	ה	כ	י"ב פרצופים פרטיים (אורך) (7 שבועות)	שורשי המוחין
כללי	כללי	כללי	כללי	כללי	כללי	כללי	כללי	כללי	כללי	כללי		
פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	1 ח פרטי	ה
פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	2 ב פרטי	ב
פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	3 ו פרטי	ד
פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	4 ו פרטי	ד
פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	5 ה פרטי	ה
פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	6 ג פרטי	ג
פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	7 ת פרטי	ת
פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	7 מ פרטי	מ
פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	נ פרטי	נ
פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	ה פרטי	ה
פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	פ	י פרטי	י

ספירת העומר

ע"י ונוק'
 א"א ונוק'
 4 שבועות (ראשונים)
 או"א
 וישסו"ת (3 שבועות אחרונים)
 ת (3 שב' אה')

זו"ן
 ויעו"ר
 יעו"ר (סיום)

ליל שבועות

לימוד ליל שבועות		5 (א"א)
אימא	אבא	
		גדלות ב'
		4 או"א חג"ת
		קטנות ב' ספירת העומר
		גדלות א' לימוד ליל שבועות
		3 ישסו"ת (הוי"ן מהכתרים דכתרים)
תבונה	יש"ס	קטנות א'

בינה	דעת	חכמה
ב	כ	ה
ג	ת	ה
ה	ו	ו
ד	ד	ד
ה	ה	ה
ב	נ	ב
ד	ד	ד

בינה	דעת	חכמה
ב	כ	ה
ג	ת	ה
ה	ו	ו
ד	ד	ד
ה	ה	ה
ב	נ	ב
ד	ד	ד

סידור חלק שישי - שבועות

בדיבור) * לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה (יאהדונה), בדחילו ורחימו (יאהויהה) ורחימו ודחילו (יאהויהה), ליחדא שם אות יו"ד ואות ה"א (או"א) בשם אות וא"ו ואות ה"א (זו"ן) (ע"י שפע א"ס המשפיע בהם ומייחדם) ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנה אנחנו באים לקיים מצוות עשה להגות בתורה בלילה הזאת לתקן את שורשה במקום עליון לקשר את נפשינו רוחינו ונשמתנו ולהדביקם בשורשם העליון להשלים אילן העליון ולהשלים אדם העליון לתקנו לתת נחת רוח ליוצרינו אשר קדשנו במצוותיו וצונו להגות בתורה.

ייהי רצון מלפניך יאור"א שבסגולת כל הפסוקים והתיבות והאותיות והנקודות והטעמים והשמות היוצאים מראשי תיבות וסופי תיבות וחילופי תיבות והסודות הקדושים והנוראים היוצאים מכל קריאתנו שנקרא בלילה הזה, שתהא שעה זו שעת רחמים ורצון להיות לימודינו נחת רוח לפני כסא כבודך ויהא עולה לפניך כאילו השגנו כל הסודות הנוראים אשר הם חתומים בהם לעורר רחמיך וחסדיך לתת כח בלימודינו.

(ע"כ בדיבור, מכאן בהרהור בלבד): (תחילה יש להמשיך שפע חיצון, פרטי לכל הבחינות שנמשיך (כתר ונה"י וכו').

יכוין למסור עצמו על קידוש השם ולקבל עליו ד' מיתות ב"ד, מד' אותיות יהו"ה, וד' אותיות אדנ"י,

וליהדום ע"י ד' אותיות אהי"ה וע"י עסמ"ב

סקילה	ע"י	א	א	א	א
שריפה	ע"י	ה	ד	ה	ה
הרג	ע"י	ו	ו	ו	ו
חנק	ע"י	ה	ה	ה	ה

[יכוין לברר] (להעלות מין) מחלקי הכלים ואורות דרפ"ה, דנה"י (דאורך) דכל פרצוף: (דהיינו) מג' פרצופי נה"י הפרטיים דפרצופי חב"ד שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק', ודפרצופי חג"ת (צ"ל חגת"ס) שהם או"א וישסו"ת, דמ"ה וב"ן דב"ן דחכמה (4) ודבינה (3) הכוללים דזו"ן. וגם [מחלקי] הכלים והאורות דרפ"ח דכל עשרה פרצופים הפרטיים דכל פרצוף מג' פרצופי נה"י הכוללים (דעובי), דמ"ה וב"ן דב"ן דבינה (3) ודחכמה (4) הכוללים דזו"ן.

[ע"פ אור הלבנה, חלק אור החיים דף רמ"ב) וגם מכלים ואורות דרפ"ח דכל הפרצופים הפרטיים והכלליים דפרצופי הכתרים, דמ"ה וב"ן דב"ן דבינה (3) ודחכמה (4) הכוללים דזו"ן,

ומחלקי הכלים והאורות דרפ"ה, דה' פרצופי כתר הכולל (5) דזו"א.

יכוין לברר בירורי רפ"ח לכל הבחי' הנ"ל

ע"ב דע"ב	ז'	מלכות דחסד	יוד ה"י וי"ו ה"י
ע"ב דס"ג	ה', ז'	מלכות דגבורה	יוד ה"י ואו ה"י - יוד ה"י ואו ה"י
ע"ב דמ"ה	ג', ז'	מלכות דתנה"י	יהוה - יוד הא ואו הא
ע"ב דב"ן	ב' שהוא ד'	מלכות דמלכות	י"ה יהו יהוה

2 ויעלו (השפע החיצון והרפ"ח הנ"ל) ויתחברו (הרפ"ח) עם (האבד"י, שהם) חלקי אורותיהם העליונים שבהתפשטות כל אחוריים דפר' העליונים דיישסו"ת ודאו"א ודא"א, ויעלו עם חלקי התפשטות האחוריים ההם המתיחסים להם, למי'ן לפר' העליונים (עד רום המעלות - ע"כ ס"ג דא"ק).

ויזדווגו (ע"כ ס"ג דא"ק) איהויהוה

ויכוין להמשיך להם (לכל בחי' הברורים הנ"ל שהעליונו), תשלום י' ספירות דב"ן עם י' ספירות דמ"ה, עם ההוי"ת והאהי"ה המנוקדות שהם הנרנח"י המיוחסים להם, וימשכו המוחין ההם מלובשים בחלקי התפשטות דאחוריים שעלו ונתקנו ונעשו דמות צלם למוחין ההם.

3 המשכת מקיפי ל"מ פרטיים עבור כל הבחינות הנמשכות לג' פרצופי בינה (3), חכמה (4) וכתר (5), הכוללים דזו"א

אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה	אהי"ה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה

* א"ה עיין בפתח עיניים דף פ"ח ע"ד וז"ל ועיין להרב הגאון חיד"א בספר שמחת הרגל ובספר יוסף אומץ שכתב משם הרש"ש ז"ל דכן שמע מפה קדוש הרב ש"ש ז"ל כי אין ראוי לסדר הכוונה בדרך תפילה יע"ש ואם כן וכו' עש"ב. ונ"ל כי מה שנסדר כאן הכוונה בלשון תפילה לא בא לומר כי אין צריך כוונה, אלא הכוונה לחוד והתפילה לחוד, יען כי במחשבה יתברר כולא. ולפיכך סידרנו הכל במשלם ורק במקום שהוא תפילה אזי ילמוד בפה מלא בלשון תפילה, ובמקום שיש כוונה יכוון במחשבה על דרך כל הכוונות. וכן ס"ל להרה"ג שד"ה יצ"ו ויעב"א. עכ"ל ההגהה.

1. עי' אור הלבנה, תחילת חלק אור החיים, דף צ"ח, הקדמת הרש"ש לברכת האירוסין. מכאן סידר השד"ה כללים למטבע ברכה, בעיקר בענין הברורים.
2. יש לציין שכל בחינה מתפרטת ל"ס, ואנו מבררים כאן את כל הפרטים הנו', אלא שלגבי הכתר (של הי"ס הנו') אנחנו נברר אך ורק ט"ס הפרטיות שלו (הח"ן בגה"ת דכתרים, כנגד הבחי' דסופי שבוע של ספירת העומר), ועי' הערה 5. והכתרים דכתרים האלו, אנחנו נביא אותם בטבילה. אך יש להדגיש שאין לברר את הבחינות האלו, שהרי כתרים אלו מבחינת ה"ת דיישסו"ת ולא בחינות עצמיות של ז"א (אוצ"ח דף ל"ו ע"ד אש"ל אות ד'. סידור חול דף ס"ז ע"ב).
3. עפ"י קנין פירות סוף דף ק"ו (ובעיקר ק"ח) יש להמשיך מקיפי ל"מ פרטיים עבור כל הבחינות הנמשכות בלילה הזה, כמו ב"קדשנו במצוותיו וצונו על" שבברכת העומר עבור החב"ד חגת"ס. (והבחינות שנביא בהמשך הם הצ' שישלימו את הל"מ הנ"ל להיות צל"מ שלם. ויש לציין שהמקופים הכלליים יבואו בטבילה, כמו בקונה הכל). ועיין גם בהגהה בסידור ח"ו דף ח' סע"א.

המושכת נה"י פרטיים וכלליים דפרצוף בינה דז"א (3)⁴

ובבן ימשכו המוחין דנה"י דקטנות [ראשון, שהם שמות אלה"ם כמילוי יה"א, בתוך לבושיהם], וגדלות ראשון דעסמ"ב מלובשים בקס"א [קס"א] קמ"ג קנ"א, שהם חלקי התפשטות האחוריים ההם דישסו"ת ("המתנות") שעלו ונתקנו ונעשו דמות צלם למוחין דקטנות וגדלות ראשון, ובתוכם מלובשים ההויות והאה"ה המנוקדות, שהם נרנח"י דנפשיות (נה"י) דנרנח"י דמ"ה וב"ן דמ"ה, ומ"ה וב"ן דב"ן דנשמה (3), לחח"ן בג"ה דת"י דכל פרצוף מג' פרצופי נה"י דפרצופי חב"ד שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק', ודפר' חגת"ם שהם או"א וישסו"ת דמ"ה וב"ן דמ"ה ומ"ה וב"ן דב"ן דבינה דז"א. וגם לחח"ן בג"ה דת"י דכל העשרה פרצופי דכל ג' פרצופי נה"י הכללים שהם זו"ן ויעקור, דמ"ה וב"ן דמ"ה, ומ"ה וב"ן דב"ן דבינה (3) דז"א. [מלבד הכתרים דכתרים הנשארים לטבילה].

המושכת י"ס פרטיות דנה"י פרטיים⁵ דחב"ד חגת"ם הכלליים דפרצוף בינה דז"א (3) - מוחין דקטנות א'

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דג' פר' נה"י הפרטיים, דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א⁶

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן	דת"י	בג"ה
דכתר	דכתר	דכתר

בג"ה דבינה דג'
פר' נה"י הפרטיים
דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה

דת"י דחז"ג דדעת דג'
פר' נה"י הפרטיים
דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

אהיה אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה יהוה
אהיה אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה יהוה
אף הו' יו' הו' אף הו' יו' הו' אף הו' יו' הו' אף הו' יו' הו'
יו' הו' וו' הו' יו' הו' וו' הו' יו' הו' וו' הו' יו' הו' וו' הו'

חח"ן דחכמה דג'
פר' נה"י הפרטיים
דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה

מוחין דקטנות א' דישסו"ת (כנגד ליל ה' דספירת העומר)

בינה דישסו"ת

אלף למד הה יוד מם
אלף למד הה יוד מם
אלף למד הה יוד מם
אלף למד הה יוד מם

דעת דישסו"ת

אלף למד הא יוד מם
אלף למד הא יוד מם
אלף למד הא יוד מם
אלף למד הא יוד מם

חכמה דישסו"ת

אלף למד הי יוד מם
אלף למד הי יוד מם
אלף למד הי יוד מם
אלף למד הי יוד מם

מוח אבא
לבוש אבא
מוח אימא
לבוש אימא

ג' כלי בינה דז"א

אלף. אלף הא. אלף הא יוד.
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא

אהיה

ג' כלי גבורה דז"א

יה

אלף. אלף למד. אלף למד הי.
אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם

יהוה

ג' כלי הוד דז"א

אדנ"י

א צבאו צבאות
אות

ג' כלי דעת דז"א

יוד הי ויו הי

יוד הי ואו הי

יוד הה וו הה

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא

י יה יהו יהוה

יהוה

ג' כלי יסוד דז"א

אהדוניה

שין. שיין. דלת. שיין דלת יוד
שיין דלת יוד

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי ואו הא

י יה יהו יהוה

יוד הא ואו הא

ג' כלי חסד דז"א

א אל אלו אלוה

אלוה

אלף למד

ג' כלי נצח דז"א

יהוה

צ צב צבא
צבא

4. עפ"י הקדמת השד"ה (לעיל בעמוד 2), כל ההמשכות מתבצעות בפועל בלימוד, אלא שמכוונים כאן, לפני הלימוד.

5. עפ"י היר"א ח"ב 698, בנה"י הפרטיים יש לראות רק ג' ספירות הנה"י, ולא פירוש י"ס דנה"י, כדי להבדיל בין פרטי לכללי. לעומת זה הצדק ושלוש דף צ"ח אמצע ע"ב (ואחרים), סובר שיש לעשות ככולם י"ס, וכן מובא להלכה בקנין פירות דף פ"ב ופ"ג.

6. המעיין בסוף הקדמת הח"י בשמ"ש שנדפסה בכוונות הספירה דף ל' ע"ב ל"א ע"א, יבין שכשם שבעומר בכל סוף שבוע הבאנו חח"ן בג"ה דת"י דכתרים דחב"ד חגת"ם, כך בליל שבועות יש להמשיך חח"ן בג"ה דת"י דכתרים דכל אותם בחינות הנמשכות בליל שבועות, ולצורך כונה זו, ניתן להשתמש באותם שמות ההויות והאה"ה המנוקדות (של חח"ן בג"ה דת"י, הנ"ל). אמנם גם עבור בחינות אלו נביא את הכתרים דכתרים שלהם בטבילה, כענין הכתרים דכתרים של העומר. וראה עוד ביר"א ח"ב 695, הרב קוינקא עמוד 12 ופ"ט ע"ב תוך ד"ה שם בלימוד.

המשכת [י"ס פרטיות ד] י"ס פרטיות דנה"י כלליים⁷ דפרצוף בינה דז"א (3) - מוחין דקטנות א'

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דג' פר' נה"י הכלליים
דבינה דז"א (עי' הערה 5, לעיל בעמוד 5)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

<p>חח"ן דחכמה דג' פר' נה"י הכלליים דבינה דז"א</p>	<p>דת"י דחח"ן דדעת דג' פר' נה"י הכלליים דבינה דז"א</p>	<p>בג"ה דבינה דג' פר' נה"י הכלליים דבינה דז"א</p>
<p>אה"ה אה"ה יהוה יהוה אה"ה אה"ה יהוה יהוה אה"ה אה"ה יהוה יהוה</p>	<p>אה"ה אה"ה יהוה יהוה אה"ה אה"ה יהוה יהוה אה"ה אה"ה יהוה יהוה</p>	<p>אה"ה אה"ה יהוה יהוה אה"ה אה"ה יהוה יהוה אה"ה אה"ה יהוה יהוה</p>
<p>אפ הו יפ הו יפ הו ופ הו</p>	<p>אפ הו יפ הו יפ הו ופ הו</p>	<p>אפ הו יפ הו יפ הו ופ הו</p>

מוחין דקטנות א' דיסוד"ת (כנגד ליל ה' דספירת העומר)

<p>בינה דיסוד"ת</p> <p>אלף למד הה יוד מם אלף למד הה יוד מם אלף למד הה יוד מם אלף למד הה יוד מם</p> <p>ג' כלי בינה דז"א אלף. אלף הא. אלף הא יוד. אלף הא יוד הא אלף הא יוד הא אה"ה</p> <p>ג' כלי גבורה דז"א יה אלף. אלף למד. אלף למד הי. אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם יהוה</p> <p>ג' כלי הוד דז"א אדני א צבאו צבאות אות</p>	<p>דעת דיסוד"ת</p> <p>אלף למד הא יוד מם אלף למד הא יוד מם אלף למד הא יוד מם אלף למד הא יוד מם</p> <p>ג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי וואו הי יוד הה וו הה</p> <p>ג' כלי ת"ת דז"א יוד הא וואו הא י יה יהו יהוה יהוה</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א יאהדונהי שין. שיין דלת. שיין דלת יוד שיין דלת יוד</p>	<p>חכמה דיסוד"ת</p> <p>אלף למד הי יוד מם אלף למד הי יוד מם אלף למד הי יוד מם אלף למד הי יוד מם</p> <p>ג' כלי חכמה דז"א יוד הי וואו הא י יה יהו יהוה יוד הא וואו הא ג' כלי חסד דז"א א אל אלו אלוה אלוה אלף למד</p> <p>ג' כלי נצח דז"א יהוה צ צב צבא צבא</p>	<p>מוח אבא</p> <p>לבוש אבא</p> <p>מוח אימא</p> <p>לבוש אימא</p>
--	---	--	---

7. בענין המבנה שסדרנו בספירת העומר, לגבי הכתרים דסופי שבוע (למשל בשבוע א', חח"ן דכתר דחב"ד, דחב"ד חגת"ם), והכתר דכתר (דחב"ד, דחב"ד חגת"ם) נשאר לטבילת ליל שבועות. לכאורה, בכל אחת מהספירות הפרטיות (חב"ד חגת"ם דאורך) מהספירות הכלליות (חב"ד חגת"ם דעובי), עשינו מבנה של י"ס פרטיות, כאשר בסופי השבוע בונים את החח"ן בג"ה ודת"י דחח"ן של הכתר, והכתר דכתר נשאר לטבילה. א"כ, בלימוד של ליל שבועות, כשאנחנו נבנה את הכתרים והנה"י (פרטיים וכלליים דפרצופי חו"ב הכוללים, וכן הכתר הכולל שהוא פרצוף היחידה), נצטרך גם כן לבנות י"ס פרטיות עבור על אחת מהבחינות הנ"ל. וגם כאן נשאר הכתר דכתר דכל אחת מהבחינות הנ"ל לטבילה. ועי' שע"ר ח"ב שאלה ר"ף.

המשכת י"ס פרטיות דנה"י פרטיים דחב"ד חגת"ם הכלליים דפרצוף בינה דז"א (3) - מוחין דגדלות א'

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דג' פרו' נה"י הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א (ע"י הערה 5, לעיל בעמוד 5)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דבינה דג'
 פרו' נה"י הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

דת"י דחח"ן דדעת דג'
 פרו' נה"י הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

חח"ן דחכמה דג'
 פרו' נה"י הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

מוחין דגדלות א' דישסו"ת (כנגד ליל א' וב' דספירת העומר)

בינה דישסו"ת
 ס"ג קס"א

יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
 אֱלֹהִים הִי יִוֵּד הִי
 יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
 אֱלֹהִים הִי יִוֵּד הִי

ב"ן קנ"א

יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
 אֱלֹהִים הִי יִוֵּד הִי
 יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
 אֱלֹהִים הִי יִוֵּד הִי

מ"ה קמ"ג

חכמה דישסו"ת
 ע"ב קס"א

יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
 אֱלֹהִים הִי יִוֵּד הִי
 יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
 אֱלֹהִים הִי יִוֵּד הִי

מוח אבא
 לבוש אבא
 מוח אימא
 לבוש אימא

ג' כלי בינה דז"א
 אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
 אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים

אֱהִיָּה

ג' כלי גבורה דז"א
 יְהוָה

אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
 אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
 יְהוָה

ג' כלי הוד דז"א
 אֲדֹנָי

אֲדֹנָי אֲדֹנָי אֲדֹנָי אֲדֹנָי
 אֲדֹנָי אֲדֹנָי אֲדֹנָי אֲדֹנָי

ג' כלי דעת דז"א

יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
 יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
 יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי

ג' כלי ת"ת דז"א
 יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי

יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה

ג' כלי יסוד דז"א
 יְהוָה יְהוָה

שִׁינְךָ דַּלְתְּךָ שִׁינְךָ דַּלְתְּךָ
 שִׁינְךָ דַּלְתְּךָ שִׁינְךָ דַּלְתְּךָ

ג' כלי חכמה דז"א

יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
 יְהוָה יְהוָה
 יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי

ג' כלי חסד דז"א
 אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים

אֱלֹהִים
 אֱלֹהִים לְמוֹד

ג' כלי נצח דז"א
 יְהוָה

צַבְצַב צַבְצַב
 צַבְצַב

המשכת [י"ס פרטיות ד] י"ס פרטיות דנה"י כלליים דפרצוף בינה דז"א (3) - מוחין דגדלות א'

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דג' פר' נה"י הכלליים
דכינה דז"א (עי' הערה 5, לעיל בעמוד 5)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דכינה דג'
פר' נה"י הכלליים
דכינה דז"א

דת"י דחח"ן דדעת דג'
פר' נה"י הכלליים
דכינה דז"א

חח"ן דחכמה דג'
פר' נה"י הכלליים
דכינה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

מוחין דגדלות א' דישסו"ת (כנגד ליל א' וב' דספירת העומר)

בינה דישסו"ת
ס"ג קס"א

דעת דישסו"ת
ב"ן קנ"א

חכמה דישסו"ת
ע"ב קס"א

יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
אֱלֹהִים הִי יִוֵּד הִי
יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
אֱלֹהִים הִי יִוֵּד הִי

יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
אֱלֹהִים הִי יִוֵּד הִי
יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
אֱלֹהִים הִי יִוֵּד הִי

יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
אֱלֹהִים הִי יִוֵּד הִי
יִוֵּד הִי וְאִוּ הִי
אֱלֹהִים הִי יִוֵּד הִי

מוח אבא
לבוש אבא
מוח אימא
לבוש אימא

ג' כלי בינה דז"א
אלף. אלף הא. אלף הא יוד.
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
אהיה

ג' כלי דעת דז"א
יוד הִי וְאִוּ הִי
יוד הִי וְאִוּ הִי
יוד הִי וְאִוּ הִי
יוד הִי וְאִוּ הִי

ג' כלי חכמה דז"א
יוד הִי וְאִוּ הִי
יִהִי יְהוָה יְהוָה
יוד הא ואו הא

ג' כלי גבורה דז"א
יה
אלף. אלף למד. אלף למד הִי.
אלף למד הִי יוד. אלף למד הִי יוד מם
יהוה

ג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ואו הא
יִהִי יְהוָה יְהוָה
יהוה

ג' כלי חסד דז"א
א אל אלו אלוה
אלוה
אלף למד

ג' כלי הוד דז"א
אדנִי
א צבאו צבאות
אות

ג' כלי יסוד דז"א
יאהדוֹנִהִי
שִׁינְךָ דַלְתְךָ. שִׁינְךָ דַלְתְךָ יִוֵּד
שִׁינְךָ דַלְתְךָ יִוֵּד

ג' כלי נצח דז"א
יהוה
צ צב צבא
צבא

המשכת נה"י פרטיים וכלליים דפרצוף חכמה דז"א (4)

ובכך ימשכו המוחין דנה"י דקטנות [שני, שמות אכדט"ם וכו', בתוך לבושיהם], וגדלות שני דעסמ"ב מלובשים בקס"א [קס"א] קמ"ג קנ"א, שהם חלקי התפשטות האחוריים ההם דאו"א ("המתנות") שעלו ונתקנו ונעשו דמות צלם למוחין דקטנות וגדלות שני, ובתוכם מלובשים ההויו"ת והאה"ה המנוקדות, שהם נרנח"י דנפשות (נה"י) דנרנח"י דמ"ה וב"ן דמ"ה, ודמ"ה וב"ן דב"ן דחיה (4), לחח"ן בג"ה דת"י דנה"י דכל פרצוף מג' פרצופי נה"י הפרטיים דפרצוף חב"ד שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק', ודפרצוף חגת"ם שהם או"א וישסו"ת דחכמה הכולל (4) דזו"ן (דהיינו ז"א, שהרי הנוק' שהיא יעו"ר נבנית בטבילה). וגם לחח"ן בג"ה דת"י דכל העשרה פרצופים דכל פרצוף מג' פרצופים דנה"י הכוללים דמ"ה וב"ן דמ"ה ומ"ה וב"ן דב"ן דפרצוף חכמה הכולל דזו"ן (דהיינו ז"א, שהרי הנוק' שהיא יעו"ר נבנית בטבילה), **מלבד הכתרים דכתרים הנשארים לטבילה**.
המשכת י"ס פרטיות דנה"י פרטיים דחב"ד חגת"ם הכלליים דפרצוף חכמה דז"א (4) - מוחין דקטנות ב'

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דג' פר' נה"י הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א (ע"י הערה 5, לעיל בעמוד 5)

כתר דכתר בטבילה	
חח"ן דכתר	דחב"ד דכתר

חח"ן דחכמה דג' פר' נה"י פרטיים דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א	דת"י דחח"ן דדעת דג' פר' נה"י פרטיים דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א	חח"ן דחכמה דג' פר' נה"י פרטיים דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א
אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה
אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה

מוחין דקטנות ב' דאו"א (כנגד ליל ג' דספירת העומר)

בינה דאו"א   דעת דאו"א   חכמה דאו"א   מוח או"א

אם גל אם גל	אכדט"ם	אכדט"ם	אכדט"ם	אכדט"ם	אכדט"ם
	יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם יהוה יהוה יהוה אלהים אלהים אלהים				

אם גל אם גל   אכדט"ם   אכדט"ם   אכדט"ם   אכדט"ם   אכדט"ם

אם גל אם גל	אכדט"ם	אכדט"ם	אכדט"ם	אכדט"ם	אכדט"ם
	יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם יהוה יהוה יהוה אלהים אלהים אלהים				

ג' כלי בינה דז"א אלף. אלף הא. אלף הא יוד. אלף הא יוד הא אלף הא יוד הא אהיה	ג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה	ג' כלי חכמה דז"א יוד הי ואו הא י יהו יהו יהוה יוד הא ואו הא
--	---	--

ג' כלי גבורה דז"א יה אלף. אלף למד. אלף למד הי. אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם יהוה	ג' כלי ת"ת דז"א יוד הא ואו הא י יהו יהו יהוה יהוה	ג' כלי חסד דז"א א אל אלו אלוה אלוה אלף למד
---	--	---

ג' כלי הוד דז"א אדנ"י א צבאו צבאות אות	ג' כלי יסוד דז"א אהדוניה ש"ן. ש"ן דלת. ש"ן דלת יוד ש"ן דלת יוד	ג' כלי נצח דז"א יהוה צ צב צבא צבא
---	---	--

המשכת [י"ס פרטיות ד] י"ס פרטיות דנה"י כלליים דפרצוף חכמה דז"א (4) - מוחין דקטנות ב'

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דג' פר' נה"י הכלליים
 דחכמה דז"א (ע' הערה 5, לעיל בעמוד 5)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

<p>חח"ן דחכמה דג' פר' נה"י הכלליים דחכמה דז"א</p>	<p>דת"י דח"ו ג דדעת דג' פר' נה"י הכלליים דחכמה דז"א</p>	<p>חח"ן דחכמה דג' פר' נה"י הכלליים דחכמה דז"א</p>
<p>אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>אנ הו יו הו יו הו וו הו</p>	<p>אנ הו יו הו יו הו וו הו</p>	<p>אנ הו יו הו יו הו וו הו</p>

מוחין דקטנות ב' דז"א (כנגד ליל ג' דספירת העומר)

מוח או"א : חכמה דז"א : דעת דז"א : בינה דז"א :
 אכדטם אכדטם אכדטם : אכדטם אכדטם : אכדטם אכדטם : אכדטם אכדטם : אכדטם אכדטם

יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם
 יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם
 יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם
 יהוה יהוה יהוה אלהים אלהים אלהים

לבוש או"א : חכמה דז"א : דעת דז"א : בינה דז"א :
 אכדטם אכדטם אכדטם : אכדטם אכדטם : אכדטם אכדטם : אכדטם אכדטם : אכדטם אכדטם

יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם
 יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם
 יוד אלף הא למד ואו הא הא יוד מם
 יהוה יהוה יהוה אלהים אלהים אלהים

ג' כלי בינה דז"א אלף. אלף הא. אלף הא יוד. אלף הא יוד הא אלף הא יוד הא אהיה	ג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה	ג' כלי חכמה דז"א יוד הי ואו הא י יהו יהו יהוה יוד הא ואו הא
--	---	--

ג' כלי גבורה דז"א יה אלף. אלף למד. אלף למד הי. אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם יהוה	ג' כלי ת"ת דז"א יוד הא ואו הא י יהו יהו יהוה יהוה	ג' כלי חסד דז"א א אל אלו אלוה אלוה אלף למד
---	--	---

ג' כלי הוד דז"א אדנ"י א צבאו צבאות אות	ג' כלי יסוד דז"א "אהדוניה" שין. שין דלת. שין דלת יוד שין דלת יוד	ג' כלי נצח דז"א יהוה צ צב צבא צבא
---	---	--

המשכת י"ס פרטיות דנה"י פרטיים דחב"ד חגת"ם הכלליים דפרצוף חכמה דז"א (4) - מוחין דגדלות ב'

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דג' פרו' נה"י הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א (ע' הערה 5, לעיל בעמוד 5)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דבינה דג'
 פרו' נה"י הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א

דת"י דחוו"ג דדעת דג'
 פרו' נה"י הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א

חח"ן דחכמה דג'
 פרו' נה"י הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה יְהוֹה יְהוֹה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה

מוחין דגדלות ב' דאו"א (כנגד ליל ד', ו', ז' דספירת העומר)

בינה דאו"א
 ס"ג קס"א

דעת דאו"א

חכמה דאו"א
 ע"ב קס"א

יֹוד הִי וְאוֹ הִי
 אֵלֶף הִי יֹוד הִי
 יֹוד הִי וְאוֹ הִי
 אֵלֶף הִי יֹוד הִי

ב"ן קנ"א מ"ה קמ"ג
 יֹוד הִי וְאוֹ הִי
 אֵלֶף הִי יֹוד הִי
 יֹוד הִי וְאוֹ הִי
 אֵלֶף הִי יֹוד הִי

יֹוד הִי וְאוֹ הִי
 אֵלֶף הִי יֹוד הִי
 יֹוד הִי וְאוֹ הִי
 אֵלֶף הִי יֹוד הִי

מוח אבא
 לבוש אבא
 מוח אימא
 לבוש אימא

ג' כלי בינה דז"א
 אֵלֶף. אֵלֶף הִי. אֵלֶף הִי יֹוד.
 אֵלֶף הִי יֹוד הִי
 אֵלֶף הִי יֹוד הִי
 אֱהִיָּה

ג' כלי דעת דז"א
 יֹוד הִי וְאוֹ הִי
 יֹוד הִי וְאוֹ הִי
 יֹוד הִי וְאוֹ הִי
 יֹוד הִי וְאוֹ הִי

ג' כלי חכמה דז"א
 יֹוד הִי וְאוֹ הִי
 יִיָּה יְהוֹה יְהוֹה
 יֹוד הִי וְאוֹ הִי

ג' כלי גבורה דז"א
 יָה
 אֵלֶף. אֵלֶף לְמַד. אֵלֶף לְמַד הִי.
 אֵלֶף לְמַד הִי יֹוד. אֵלֶף לְמַד הִי יֹוד מִם
 יְהוֹה

ג' כלי ת"ת דז"א
 יֹוד הִי וְאוֹ הִי
 יִיָּה יְהוֹה יְהוֹה
 יְהוֹה

ג' כלי חסד דז"א
 אֵל אֵל אֵל
 אֵל
 אֵלֶף לְמַד

ג' כלי הוד דז"א
 אֲדָנִי
 אֵ צַבָּאוֹ צַבָּאוֹת
 אוֹת

ג' כלי יסוד דז"א
 יֵאֱהוּדוֹנָהִי
 שִׁינְךָ דִּלְתָּ. שִׁינְךָ דִּלְתָּ יֹוד
 שִׁינְךָ דִּלְתָּ יֹוד

ג' כלי נצח דז"א
 יְהוֹה
 צַ צַב צַב
 צַב

המושכת [י"ס פרטיות ד] י"ס פרטיות דנה"י כלליים דפרצוף חכמה דז"א (4) - מוחין דגדלות ב'

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דג' פר' נה"י הכלליים
 דחכמה דז"א (ע' הערה 5, לעיל בעמוד 5)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דבינה דג'
 פר' נה"י הכלליים
 דחכמה דז"א

דת"י דחז"ג דדעת דג'
 פר' נה"י הכלליים
 דחכמה דז"א

חח"ן דחכמה דג'
 פר' נה"י הכלליים
 דחכמה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 אֱהִיָּה
 יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה

אִם הוּא יוֹדוּ אִם הוּא יוֹדוּ אִם הוּא יוֹדוּ אִם הוּא יוֹדוּ
 יוֹדוּ וְהוּא יוֹדוּ יוֹדוּ וְהוּא יוֹדוּ יוֹדוּ וְהוּא יוֹדוּ יוֹדוּ וְהוּא יוֹדוּ

מוחין דגדלות ב' דאז"א (כנגד ליל ד', ו', ז' דספירת העומר)

בינה דאז"א
 ס"ג קס"א

דעת דאז"א

חכמה דאז"א
 ע"ב קס"א

יֹדֵהּ הִיא וְאוֹ הִיא
 אֵלֶּף הִיא יֹדֵהּ הִיא
 יֹדֵהּ הִיא וְאוֹ הִיא
 אֵלֶּף הִיא יֹדֵהּ הִיא

ב"ן קנ"א
 יֹדֵהּ הִיא וְהִיא
 אֵלֶּף הִיא יֹדֵהּ הִיא
 יֹדֵהּ הִיא וְהִיא
 אֵלֶּף הִיא יֹדֵהּ הִיא

מ"ה קמ"ג
 יֹדֵהּ הִיא וְאוֹ הִיא
 אֵלֶּף הִיא יֹדֵהּ הִיא
 יֹדֵהּ הִיא וְאוֹ הִיא
 אֵלֶּף הִיא יֹדֵהּ הִיא

יֹדֵהּ הִיא וְיִוֵּן הִיא
 אֵלֶּף הִיא יֹדֵהּ הִיא
 יֹדֵהּ הִיא וְיִוֵּן הִיא
 אֵלֶּף הִיא יֹדֵהּ הִיא

מוח אבא
 לבוש אבא
 מוח אימא
 לבוש אימא

ג' כלי בינה דז"א
 אֵלֶּף. אֵלֶּף הִיא. אֵלֶּף הִיא יֹדֵהּ.
 אֵלֶּף הִיא יֹדֵהּ הִיא
 אֵלֶּף הִיא יֹדֵהּ הִיא
 אֱהִיָּה

ג' כלי דעת דז"א
 יֹדֵהּ הִיא וְיִוֵּן הִיא
 יֹדֵהּ הִיא וְאוֹ הִיא
 יֹדֵהּ הִיא וְהִיא

ג' כלי חכמה דז"א
 יֹדֵהּ הִיא וְאוֹ הִיא
 יִיָּה יְהוָה יְהוָה
 יֹדֵהּ הִיא וְאוֹ הִיא

ג' כלי גבורה דז"א
 יָהּ
 אֵלֶּף. אֵלֶּף לְמַד. אֵלֶּף לְמַד הִיא.
 אֵלֶּף לְמַד הִיא יֹדֵהּ. אֵלֶּף לְמַד הִיא יֹדֵהּ מִם
 יְהוָה

ג' כלי ת"ת דז"א
 יֹדֵהּ הִיא וְאוֹ הִיא
 יִיָּה יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה

ג' כלי חסד דז"א
 אֵל אֵל אֵלֹהִים אֵלֹהִים
 אֵלֹהִים
 אֵלֶּף לְמַד

ג' כלי הוד דז"א
 אֲדָנָי
 אֲצַבְאוּ אֲצַבְאוֹת
 אוֹת

ג' כלי יסוד דז"א
 יֵאֱדָוְנָהּ
 שִׁינְךָ דַּלְתְּךָ. שִׁינְךָ דַּלְתְּךָ יוֹד
 שִׁינְךָ דַּלְתְּךָ יוֹד

ג' כלי נצח דז"א
 יְהוָה
 צַבְצַב צַבְצַב
 צַבְצַב

המשכת כתרים פרטיים וכלליים דפרצופי בינה וחכמה (3,4)

ובכח למודינו יומשכו חח"ן בג"ה דת"י דחו"ג, דנה"י וחג"ת וחב"ד, דארבעה פרצופי חו"ב וחו"ג (שורשי המוחין) דארבעה מוחין הכוללים דפרצופי הכתרים דיסו"ת (3) ודאו"א (4), לחח"ן בג"ה דת"י דחו"ג, דנה"י וחג"ת וחב"ד דארבעה פרצופי חו"ב וחו"ג דארבעה מוחין הכוללים דפרצופי הכתר דפרצופי חכמה (4) ובינה (3) הכוללים דזו"ן (דהיינו ז"א, שהרי הנוק' שהיא יעו"ר נבנית בטבילה) [מלבד הכתרים דכתרים הנשארים לטבילה].

[וכן יכוין להמשיך י"ס פרטיות דכתרים הפרטיים דחב"ד חגת"ם, דפרצופי חכמה (4) ובינה (3) הכוללים דז"א, מלבד הכתרים דכתרים הנשארים לטבילה.]

המשכת י"ס פרטיות דכתרים פרטיים דחב"ד חגת"ם הכלליים דפרצופי בינה דז"א (3)

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דפרצופי כתר הפרטיים
דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א (עי' הערה 5, לעיל בעמוד 5)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דבינה
דפרצופי כתר הפרטיים
דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

דת"י דחו"ג דדעת
דפרצופי כתר הפרטיים
דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

חח"ן דחכמה
דפרצופי כתר הפרטיים
דחב"ד חגת"ם דבינה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוֹה יְהוֹה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוֹה יְהוֹה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוֹה יְהוֹה

אֱהִיָּה
יְהוֹה
אֱהִיָּה
יְהוֹה

אֱהִיָּה
יְהוֹה
אֱהִיָּה
יְהוֹה

אֱהִיָּה
יְהוֹה
אֱהִיָּה
יְהוֹה

אֱהִיָּה
יְהוֹה
אֱהִיָּה
יְהוֹה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוֹה יְהוֹה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוֹה יְהוֹה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוֹה יְהוֹה

אֵן הֵן יֵן הֵן
יֵן הֵן וֵן הֵן

אֵן הֵן יֵן הֵן
יֵן הֵן וֵן הֵן

אֵן הֵן יֵן הֵן
יֵן הֵן וֵן הֵן

אֵן הֵן יֵן הֵן
יֵן הֵן וֵן הֵן

ג' כלי בינה דז"א
אלף. אלף הא. אלף הא יוד.
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
אֱהִיָּה

ג' כלי גבורה דז"א
יה
אלף. אלף למד. אלף למד הי.
אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם
יְהוֹה

ג' כלי הוד דז"א
אדנִי
א צבאו צבאות
אות

ג' כלי דעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

ג' כלי יסוד דז"א
יאהדוֹנֵהי
שִׁין. שִׁין דלת. שִׁין דלת יוד
שִׁין דלת יוד

ג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ג' כלי חסד דז"א
א אל אלו אלוה
אלוה
אלף למד

ג' כלי נצח דז"א
יהוה
צ צב צבא
צבא

המשכת [י"ס פרטיות ד] י"ס פרטיות דכתר כללי דפרצוף בינה דז"א (3)

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דפרצוף כתר הכללי
דכינה דז"א (עי' הערה 5, לעיל בעמוד 5)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דכינה
דפרצופי כתר הכלליים
דכינה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

דת"י דחו"ג דדעת
דפרצופי כתר הכלליים
דכינה דז"א

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

חח"ן דחכמה
דפרצופי כתר הכלליים
דכינה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

ג' כלי בינה דז"א
אלף. אלף הא. אלף הא יוד.
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
אהיה

ג' כלי גבורה דז"א
יה
אלף. אלף למד. אלף למד הי.
אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם
יהוה

ג' כלי הוד דז"א
אדני
א צבאו צבאות
אות

ג' כלי דעת דז"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי ת"ת דז"א
יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

ג' כלי יסוד דז"א
יאהדונהי
שין. שין דלת. שין דלת יוד
שין דלת יוד

ג' כלי חכמה דז"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ג' כלי חסד דז"א
א אל אלו אלוה
אלוה
אלף למד

ג' כלי נצח דז"א
יהוה
צ צב צבא
צבא

המשכת י"ס פרטיות דכתרים פרטיים דחב"ד חגת"ם הכלליים דפרצוף חכמה דז"א (4)

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דפרצופי כתר הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א (ע"י הערה 5, לעיל בעמוד 5)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דכינה
 דפרצופי כתר הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה

דת"י דחז"ג דדעת
 דפרצופי כתר הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה

חח"ן דחכמה
 דפרצופי כתר הפרטיים
 דחב"ד חגת"ם דחכמה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה

ג' כלי כינה דז"א
 אֱלֹף. אֱלֹף הָא. אֱלֹף הָא יוֹד.
 אֱלֹף הָא יוֹד הָא
 אֱלֹף הָא יוֹד הָא
 אֱהִיָּה

ג' כלי דעת דז"א
 יוֹד הִי וְיוֹ הִי
 יוֹד הִי וְאוֹ הִי
 יוֹד הִי וְוֹ הִי

ג' כלי חכמה דז"א
 יוֹד הִי וְאוֹ הָא
 יִיִה יְהוֹ יְהוֹה
 יוֹד הָא וְאוֹ הָא

ג' כלי גבורה דז"א
 יִה
 אֱלֹף. אֱלֹף לְמֹד. אֱלֹף לְמֹד הִי.
 אֱלֹף לְמֹד הִי יוֹד. אֱלֹף לְמֹד הִי יוֹד מִם
 יְהוֹה

ג' כלי ת"ת דז"א
 יוֹד הָא וְאוֹ הָא
 יִיִה יְהוֹ יְהוֹה
 יְהוֹה

ג' כלי חסד דז"א
 אֱלֹף אֱלֹף אֱלֹה
 אֱלֹה
 אֱלֹף לְמֹד

ג' כלי הוד דז"א
 אֱדָנִי
 אֱצַבְאוּ אֱצַבְאוֹת
 אֹת

ג' כלי יסוד דז"א
 יִאֱהִדוֹנָה
 שִׁינְךָ דְלֹת. שִׁינְךָ דְלֹת יוֹד
 שִׁינְךָ דְלֹת יוֹד

ג' כלי נצח דז"א
 יְהוֹה
 אֱצַבְאוּ אֱצַבְאוֹת
 אֱצַבְאוּ

המושכת [י"ס פרטיות ד] י"ס פרטיות דכתר כללי דפרצוף חכמה דז"א (4)

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דפרצוף כתר הכללי
 דכינה דז"א (עי' הערה 5, לעיל בעמוד 5)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דכינה
 דפרצופי כתר הכלליים
 דחכמה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה

דת"י דחו"ג דדעת
 דפרצופי כתר הכלליים
 דחכמה דז"א

אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה
אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה	אֱהִיָּה
יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה	יְהוֹה

חח"ן דחכמה
 דפרצופי כתר הכלליים
 דחכמה דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה
 אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוֹה יְהוֹה

ג' כלי כינה דז"א
 אֵלֶּף. אֵלֶּף הָא. אֵלֶּף הָא יוֹד.
 אֵלֶּף הָא יוֹד הָא
 אֵלֶּף הָא יוֹד הָא
 אֱהִיָּה

ג' כלי דעת דז"א
 יוֹד הִי וְיוֹ הִי
 יוֹד הִי וְאוֹ הִי
 יוֹד הִהּ וְוֹ הִהּ

ג' כלי חכמה דז"א
 יוֹד הִי וְאוֹ הָא
 יִיָּה יְהוֹה
 יוֹד הָא וְאוֹ הָא

ג' כלי גבורה דז"א
 יָה
 אֵלֶּף. אֵלֶּף לְמֹד. אֵלֶּף לְמֹד הִי.
 אֵלֶּף לְמֹד הִי יוֹד. אֵלֶּף לְמֹד הִי יוֹד מִם
 יְהוֹה

ג' כלי ת"ת דז"א
 יוֹד הָא וְאוֹ הָא
 יִיָּה יְהוֹה
 יְהוֹה

ג' כלי חסד דז"א
 אֵל אֵל אֵלוֹ אֵלוֹה
 אֵלוֹה
 אֵלֶּף לְמֹד

ג' כלי הוד דז"א
 אֲדָנָי
 אֵ צְבָאוֹ צְבָאוֹת
 אוֹת

ג' כלי יסוד דז"א
 אֲהַדְוָנָהִי
 שִׁינְךָ דְלֵת. שִׁינְךָ דְלֵת יוֹד
 שִׁינְךָ דְלֵת יוֹד

ג' כלי נצח דז"א
 יְהוֹה
 צְ צְב צְבָא
 צְבָא

המשכת ה' פרצופי הכתר הכולל דו"א (5)

וכן ימשכו המוחין דנה"י וחג"ת וחב"ד, דארבעה פרצופי חו"ב וחו"ג (שורשי המוחין) דמ"ה וב"ן דחכמה דפרצופי הכתר (5) דו"א, הנמשכים מוחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י וחג"ת וחב"ד הכוללים דמוחא סתימאה, חכמה דמ"ה וב"ן דא"א [שהם נרנח"י דחיה]. ומחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י וחג"ת וחב"ד הכוללים דגולגלתא, כתר דמ"ה וב"ן דא"א [שהם נרנח"י דיחידה], מלוכשים בחלקי התפשטות האחוריים ההם דא"א ("המתנות") שעלו ונתקנו ונעשו דמות צלם למוחין ההם דכתר, ובתוכם מלוכשים ההויות והאהי"ה המנוקדות שהם נרנח"י דנרנח"י דמ"ה וב"ן דמ"ה, ומ"ה וב"ן דב"ן דיחידה, לחח"ן בג"ה דת"י, דנה"י וחג"ת וחב"ד דחמשה פרצופי הכתר דו"א [מלבד הכתרים דכתרים הנשארים לטבילה].

המשכת י"ס פרטיות דה' פרצופי כתר הכולל דו"א (5)

חח"ן בג"ה דת"י דכתר, דה"פ כתר דו"א (עי' הערה 5, לעיל בעמוד 5)

כתר דכתר בטבילה		
חח"ן דכתר	דת"י דכתר	בג"ה דכתר

בג"ה דבינה
דה"פ כתר דו"א

דת"י דחו"ג דדעת
דה"פ כתר דו"א

חח"ן דחכמה
דה"פ כתר דו"א

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה
אהיה אהיה
יהוה יהוה

אפ הו יפ הו אפ הו יפ הו אפ הו יפ הו אפ הו יפ הו
יפ הו ופ הו יפ הו ופ הו יפ הו ופ הו יפ הו ופ הו

ג' כלי בינה דו"א
אלף. אלף הא. אלף הא יוד.
אלף הא יוד הא
אלף הא יוד הא
אהיה

ג' כלי דעת דו"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דו"א
יוד הי ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ג' כלי גבורה דו"א
יה
אלף. אלף למד. אלף למד הי.
אלף למד הי יוד. אלף למד הי יוד מם
יהוה

ג' כלי ת"ת דו"א
יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

ג' כלי חסד דו"א
א אל אלו אלוה
אלוה
אלף למד

ג' כלי הוד דו"א
אדני
א צבאו צבאות
אות

ג' כלי יסוד דו"א
יאהדוניה
שין. שיין דלת. שיין דלת יוד
שיין דלת יוד

ג' כלי נצח דו"א
יהוה
צ צב צבא
צבא

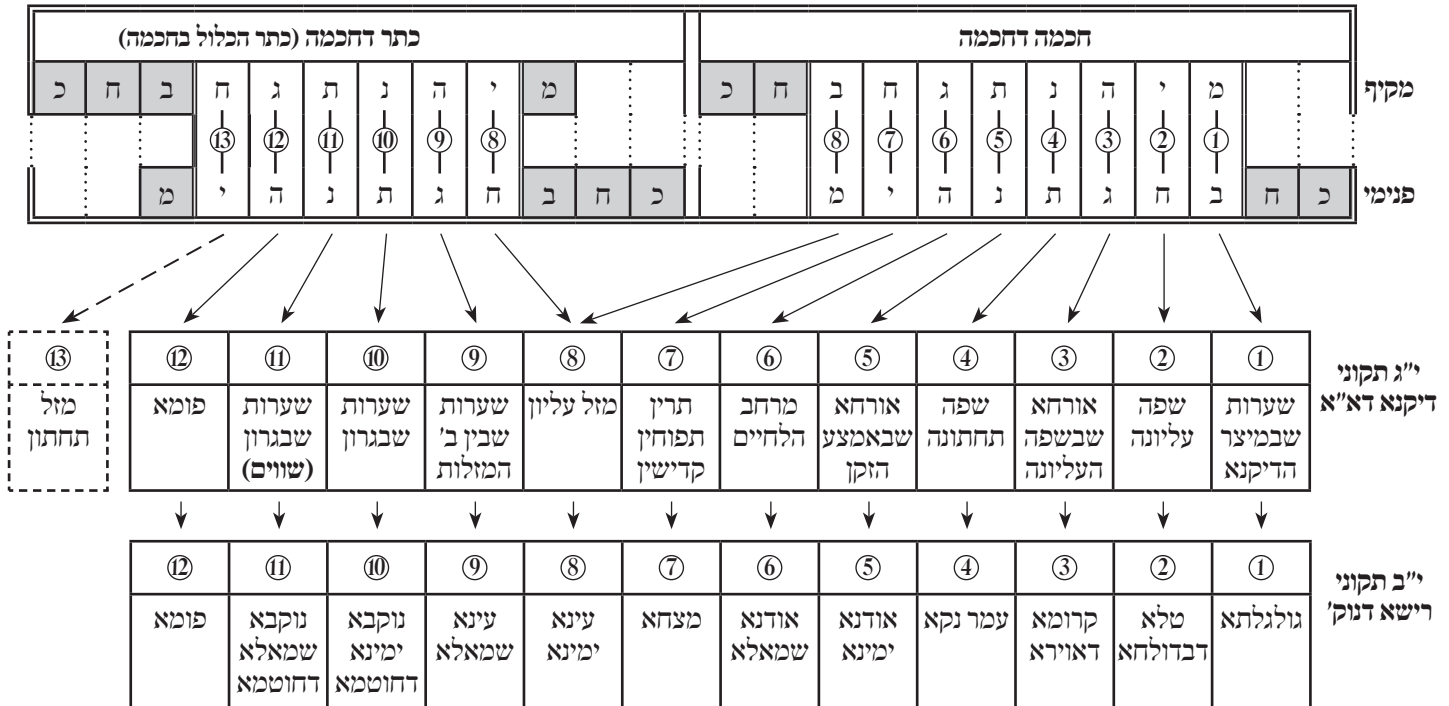
סדר ההמשכה מדיקנא דא"א (עם הארת מו"ס דא"א) לרישא דנוק'

מקורות: ע"ח ח"א שא"א פ"ח דף ס"ה ע"ב (ובעיקר סע"ג-ד), ודף ס"ו רע"ד (בעיקר לענין מלכות דכתר דחכמה שלא מתגלית).
מבו"ש דף כ"ז ע"ד פי"ב. תחילת ספרא דצניעותא. שע"ר ח"ב ש' קע"ט. אדרא רבא דף קל"א ע"ב יין הרקה אות מ"ט. חסדי דוד אות מ"א-מ"ה.
* אנחנו ממשכים שפע ממו"ס (חכמה) דא"א לדיקנא דא"א ומשם לרישא דנוק'. יש לציין שהדיקנא דא"א ודו"א כבר קיימות, ורק מאירים בהן.

על פי ע"ח הנ"ל נראה את השבון הספירות הנמשכות לדיקנא דא"א:

בראש דא"א יש ב' ספירות כלליות (כל אחת כלולה מ"ס) - כתר (גולגלתא) וחכמה (מו"ס), שהרי הבינה ירדה לגרון מרוב עוצמת אור הכתר דא"א (עם עתק המלוכש בתוכו). הכתר נמצא בראש (כנגד השיער) ומאיר לרישא דא"א. החכמה נמצא מתחתיו (כנגד הפנים, מהמצח עד הגרון), ובעיקר כנגד הדיקנא ומאיר לדיקנא דא"א. מדין התכללות והתקשרות, החכמה כלולה בכתר, והכתר כלול בחכמה. א"כ, הכתר כלול מכתר וחכמה (כל אחד כלול מ"ס), והחכמה כלולה מכתר וחכמה (כל אחד כלול מ"ס), סה"כ 40 ספירות הנמצאות בחכמה (20 פנימי ו- 20 מקיף, של כתר וחכמה דחכמה). אלא שנצטרך לצמצם אותם ל-13, כנגד 13 תקוני דיקנא, לכן נתייחס רק ל-40 הספירות הנמצאות בחכמה (20 פנימי ו- 20 מקיף, של כתר וחכמה דחכמה). אלא שנצטרך לצמצם אותם ל-13, כנגד 13 תקוני דיקנא: כתר דחכמה, להיותו מאד עליון, הכח"ב שלו אינו מתגלה בדיקנא דא"א. חכמה דחכמה, היותו פחות עליון מהכתר דחכמה, רק הכ"ח שלו אינו מתגלה בדיקנא דא"א. בנוסף לכך, המלכות דכתר דחכמה ג"כ לא מתגלה, שהרי בא"א הנוק' אינה ניכרת (ע"ח שם, דין זה שייך יותר לכתר דחכמה).
סדר המשכת השפע לפי סדר התקונים דא"א: רצף של החכמה דחכמה ואח"כ הכתר דחכמה. וזאת כדי לגרום לריחוק בין הכתר לבין המקבל, שיוכל לסבול את האור החזק יותר. 14 ספירות דפנימי כסדרן ו-14 ספירות דמקיף בסדר הפוך.

חכמה דא"א - מו"ס

סדר י"ב תקוני רישא דנוק' (הנלמדים מסדר התלבשות ז"ת דע"י ב- ז' תקוני רישא דא"א)

ע"י ע"ח ח"א שא"א פ"ו מ"ק דף ס"ג ע"ד (ז' תקוני רישא דא"א), שער מאמרי רשב"י סוף פרשת נשא דף מ"ו ע"ג-ד' (בענין י"ב תקוני רישא דנוק').
ע"י מבו"ש דף כ"ב סע"ד ד"ה ונחזור, ז"ת דע"י המתלבש ב-7 תקוני רישא דא"א הם בעצם הארת היומא דכולהו דע"י. ע"י מבו"ש דף כ"ה אע"א (נו"ה).

ז"ת דע"י (דרדל"א) מלוכש	ב-7 תקוני רישא דא"א	י"ב תקוני רישא דנוק'	הערות לגבי התלבשות ע"י (ז"ת דרדל"א) ברישא דא"א
1 חסד	1 גולגלתא (כתר)	1 גולגלתא	כתר דא"א כולו רחמים, מפני שהחסד דע"י מלוכש בו (לעומת הגבורה, העוברת דרך הכתר דא"א ומשאירה שם רשימו של דינים).
2 גבורה	2 טלא דבדולחא (חכמה)	2 טלא דבדולחא	גבורה דע"י (דינים) מלוכש בחכמה דא"א. ניגודיות עושה גוונים, (רמח"ל, קל"ח פתחי חכמה, פתח פ"ט).
3 תפארת	3 קרומא דאוריא	3 קרומא דאוריא	רקיע המבדיל בין מים למים (כתר וחכמה), ת"ת מכריע בין ח"ג.
4 נצח הוד (פ"ע - ב' ביעין)	4 עמר נקא	4 עמר נקא	עמר נקא (בסוד אודנין) שער (לבן) מאחורי האזן. (בנוק' אדום).
		5 אודנא ימינא	
		6 אודנא שמאלא	אודנין, לא מוזכרים בא"א, לרוב העלמם.
5 יסוד	5 רעוא דרעוין (מצח)	7 מצחא	יסוד דע"י בדעת (פרטי דרישא) דא"א במצחו. גילוי חסד דע"י בפומא דאמה.
6 נצח הוד (ב' פ"ת - ב' ירכין)	6 פקיהו דעינין (עיניים)	8 עינא ימינא	החלק הנסתר של נו"ה דע"י (ביעין) מלוכש באודנין דא"א.
		9 עינא שמאלא	החלק הגלוי של נו"ה דע"י (ירכין) מלוכש בעינין דא"א.
		10 נוקבא ימינא דחוטמא	המלכות דרדל"א מתלבשת בחוטמא דא"א.
7 מלכות	7 חוטמא	11 נוקבא שמאלא דחוטמא	וזה סוד "ותהלתי אחטום לך", כי לעולם תהלה במלכות.
		12 פומא	

מי"ב תקוני דיקנא דז"א (עם הארת י"ב תקוני דיקנא דא"א) לי"ב תקוני גופא דנוק'

בשלב שני אנחנו ממשיכים שפע מי"ב תקוני דיקנא דז"א, יחד עם הארה מי"ב תקוני דיקנא דא"א (אד"ז דף רצ"ה ע"ב, יין הרקה, זקנו מלבין), לגופא דנוק'.
 ע"פ האדרא רבא דף קל"ט ע"ב, יין הרקה אות ל"ב, מי שזוכה להמשיך שפע מדיקנא דא"א לדיקנא דז"א (המלך), זוכה שבקשותיו מתקבלות (ע"י המלך).

13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	הארת י"ב תקוני דיקנא דא"א (משלים את ז"א לי"ב תיקונים)	
מזל תחתון	פומא	שערות שבגרון (שוים)	שערות שבגרון	שערות שבין ב' המזלות	מזל עליון	תרין תפוחין קדישין	מרחב הלחיים	אורחא שבאמצע הזקן	שפה תחתונה	אורחא שבשפה העליונה	שפה עליונה	שערות שבמיצר הדיקנא		
13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	י"ב תקוני דיקנא דז"א	
חצי עובי המכוסה הדיקנא	שערות קטנות דחפיין על גרונא	הפה פנוי משערות	חצי עובי הדיקנא הנגלה	תרין תפוחין סמוקין	שערות במרחב הלחיים	שערות קטנות דאורחא דתחות חוטמא	שערות שבשפה העליונה ותחתונה	שערות שבמיצר הדיקנא עד כנגד השפה העליונה	--	--	--	--		
9 ועל ריבעים ונקא	8 על שלשים	7 פוקד	6 ונקא	5 ופשע	4 נושא עון	3 ורב חסד	2 אפים	1 ארך	--	--	--	--	שם התיקון בז"א	
	8 על שלשים	7 פוקד	6 ונקא	5 ופשע	4 נושא עון	3 ורב חסד	2 אפים	1 ארך	--	--	--	--	התיקון בז"א נקרא על שם התיקון בא"א	
	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1	לי"ב תקוני גופא דנוק'	
	לפרק קמא דדרועא דנוק'	לפרק קמא דדרועא דנוק'	לפרק קמא דדרועא דנוק'	לפרק קמא דדרועא דנוק'	לפרק קמא דדרועא דנוק'	לפרק קמא דדרועא דנוק'	לפרק שלישי דדרועא דנוק'	לפרק שלישי דדרועא דנוק'	לפרק שני דדרועא דנוק'	לפרק שני דדרועא דנוק'	לפרק שני דדרועא דנוק'	לפרק שני דדרועא דנוק'	לפרק קמא דדרועא דנוק'	

סדר ההמשכה: א. מי"ב תקוני דיקנא דא"א (עם הארת מו"ס דא"א) י"ב קישוטים לי"ב תקוני רישא דנוק'

ב. מי"ב תקוני דיקנא דז"א (עם הארת י"ב תקוני דיקנא דא"א) י"ב קישוטים לי"ב תקוני גופא דנוק'

יש כאן ב' המשכות: א. מקיה וע"ב (ממו"ס) ותיקון שנאמר במיכה (מדיקנא דא"א) לרישא דנוק'.
 ב. פנימי וקס"א (ממו"ס) ותיקון שנאמר במשה (מדיקנא דז"א, שקיבל הארה מדיקנא דא"א) לגופא דנוק'.
 עיין כל ההערות הנ"ל כאן (הממוספרות), לפי מספריהם בטבלת ההמשכה לרישא ולגופא דנוק', לקמן.
 התיקון הנאמר ע"י משה - בכלי (המאיר בדופן השערה), יותר נמוך מהתיקון הנאמר ע"י מיכה - באור (המאיר בחלל השערה), שהרי תיקון משה נאמר "בעידנא דריתחא", בזמן חטא העגל ("כד חבו ישראל", אדרא רבא דף קל"א סע"ב).
 המשכת הארת הכלי ממו"ס נעשה כאן (בחלק המשכה לרישא דנוק'), למרות שהוא נצרך רק בזמן המשכה לגופא דנוק'.

הרד"ג רבי מרדכי עטייה שליט"א

הרד"ג רבי מרדכי עטייה שליט"א
 דת"ד דא"א לת"ד דז"א, שאז גם דיקנא דז"א נקרא בשמות י"ג ת"ד דא"א א"ל רחום וכו',
 [וכדלקמן הערה 13].

הרד"ג רבי תיקוני גופא דניק'

דת"ד דא"א לת"ד דז"א, שאז גם דיקנא דז"א נקרא בשמות י"ג ת"ד דא"א א"ל רחום וכו',
 וזאם נוסף ונשא"ל, שפשים שאזין (כלומר, לא מוזכר) ב"ג ת"ד דא"א, שם א"ל שהוא השערות
 עצמים, א"כ ראוי שלא נראה גם את אל"ף - כלל, שגם הוא עצם השערות. ונראה לכאורה שמה שכן
 רואים אל"ף, היות ואל"ף ז' היא ההמשכה ממנו דא"א לדיקנא דא"א, שהיא מתגלה בדיקנא
 בתור א"ל. וא"כ בהמשכה שממנו דא"א לדיקנא יש לכונן, ולכן אנו רואים את אל"ף דקס"א
 וכו'. אבל כרי להדגישי שמדיקנא דא"א לא נמשך לרישא דניק' מעצם השערות שהוא א"ל, און
 אנו מכוננים ב - א"ל זה. והצורך בהמשכת אל"ף דקס"א ממנו דא"א לדיקנא דא"א, הוא כדי
 שנוכל ב"ב ספרים האחרונים להמשיך מ"ג ת"ד דא"א ל"ג ת"ד דא"א, שישים ההמשכה היא
 מ - א"ל, ולכן את ראשת ההשפעה שהיא ממנו אנו מכוננים כאן, אבל מעצם הדיקנא לרישא
 דניק' אין מכוננים, שהרי ההשפעה באה רק מ - ע"ב, וד"ק.

7. ע"ח שעז א"א פרק ח' דף ס"ה ע"ג, ופרק י'. וראה שערי רחמים ח"ג ש' קצ"ט.
- (עיי' חסדי דוד אותיות מ"ב ומ"ג: הכתר תכליל בהכמה נקרא כתר דהכמה).
8. ראה פכרם שלמה ח"ד דף קל"ח ע"א ד"ה וצריך, ומשם בארה ש - מי אל כמורף הוא האור של
 מקופי הפנים, שענינם ה' ספרות דמקוף [המתחילות מנשה למעלה, מכללות דהכמה וכו'].
 וראה עוד באפיקי מים עמוד 284 שבבאר ש - מי אל כמורף הוא י"ד דע"ב, וד"ק.
9. ע"ח שער א"א פרק ד', דף ס"ב ע"ג. ע"י שמשפ"ב דף מ' סוף ע"ד ד"ה אמר שמואל (ששאל
 מאחר וגלגלתא - ע"ב, אורא - ס"ג, מו"ס - מ"ה. א"כ למה השמות כאן עם ע"ב ולא מ"ה, והרי
 הדיקנא היא ממנו"ס - שהיא שם מ"ה. והירין, שהשמות ע"ב ס"ג מ"ה הם עצמות הגלגלתא
 האוריא והמנו"ס, אבל בהתפשטותם השמות הם רק ע"ב.)
 עזר ראוי להדגיש שהמשכת הקטנטים (י"ב צירופי אדני"י וכדלקמן), היא מגו שמות ע"ב.
 עזר ראוי להכין כ"ד צירופי אדני"י אלו מו הם, האם הם י"ב תיקוני רישא וי"ב תיקוני גופא דניק',
 או שהם הקישיט הניתן לניק' ומהסודות הנדפס וכן מהר"א ח"ב עמ' 705 מוכן היטב שזה
 הקישיט שניתן לניק'. וראה שגם בברכת כהנים [סידור ח"ב דף קט"ז ע"א, יר"א ח"א עמ' 728]
 שם אדנות הוא האור וההכשט הניתן לניק'. וכן מוכן מהר"ש (חזקת) דף כ"ה אמצע ע"ג, ואף
 שמשער מאמרי רשב"י אפשר להכין שהנתן' היא אדני"י, נראה לכאורה שהכוונה על כללות הנתן'
 שהיא אדני"י, אבל כ"כ צירופי אדני"י הם הקישיט שנמשך מדיקנא דא"א וד"א לניק', וכמבואר
 במאמרי רשב"י שם סוף ע"ג וריש ע"ד. וכן מסודות היר"א ח"ב עמ' 728 אפשר להכין ש"ב
 תיקוני רישא וגופא דניק', הם צירופי אדני"י [ובאמת גם שם ראוי לכאורה ש - אדני"י הוא הקישיט].
 ונראה שהעיקר הוא כמון שכתבנו, שכ"ד צירופי אדני"י הם הקישיט שנתנים לניק'.
11. יעוין בפע"ח דף ק"ז אמצע ע"ג, ומכון מושם: א. שרק בחיות השם משולב הוא הקישיט.
 ב. שמות אלו הם שם אחד כן ד' אותיות שאינו מחולק לכ', אמנם כסידור הנדפס וכן כסידור
 היר"א ח"ב עמ' 728 שמות אלו מסודרים כשני שמות.
- (ע"פ שער"ח דף ק' ע"ב, הצירוף הוא רק י"פ. ועיי' במד' קודש אשר לאהרן דף רע"ד ע"א, וז"ל:
 "רוב סידורו של הרש"ש מיוסד ע"פ ספר פע"ח, כאשר נראה היראה". ופנע"ח הצירוף הוא
 י"פ - פ"ז).

העירות בענין המשכת י"ב תיקוני

ראה כסידור הנדפס ח"ז דף ד' ע"ב. מאמרי רשב"י דף מ"ז סע"ג ע"ד. מנ"ש דף כ"ד ע"ב.
 פת"ע דף צ' סע"א, נה"ש דף ל"ט ע"ד ד"ה והמשכת, ובתשובת היר"א ח"ב עמ' 5-724. ונראה
 שכללות ענין הקטנטים הוא הנכה לזיווג כמפורש במנ"ש דף ט"ז ע"ד ריש פ"ט.

1. ראה כסידור הנדפס ח"ז דף ד' ע"ב. מאמרי רשב"י דף מ"ז סע"ג ע"ד. מנ"ש דף כ"ד ע"ב.
 פת"ע דף צ' סע"א, נה"ש דף ל"ט ע"ד ד"ה והמשכת, ובתשובת היר"א ח"ב עמ' 5-724. ונראה
 שכללות ענין הקטנטים הוא הנכה לזיווג כמפורש במנ"ש דף ט"ז ע"ד ריש פ"ט.
2. בשער"ח דף ק' רע"ב לאחר ספר דברים סדרו חמש מנחות, וכן הוא בסידור חלק ר"ה דף נ"ז
 סע"ב. וכן מוכן משער"ח דף פ"ט ע"א. ומענין שבשום סידור לא הקדימו חמש מנחות, ליהשע.
 כסידור הנדפס ח"ז דף ד' ע"א יש שני סדרים בענין קריאת הספרים: ישעיה, ירמיה, ויהואל.
3. כסדר הקריאה יש להקדים ישעיה לירמיה ויהואל.
 ב. כסדר התיקונים ישעיה הוא תיקון י"ב, ירמיה תיקון י' ויהואל תיקון י"א, וסדר תיקונים זה
 נובע מהמטרה בבא בתורה דף י"ד ע"ב, ומשם בארה שסדרן של נביאים הוא: ירמיה ויהואל
 וישעיה יע"ש. וראה ביר"א ח"ב עמ' 705 ששם סידור הכל אלכא דגמרא הני"ל, ומכון משם
 ישיש להקדים קריאת ירמיה ליהואל וישעיה. אמנם ביר"א ח"ב עמ' 730, הקדימו ישעיה
 לירמיה ויהואל, הן כסדר הקריאה והן כסדר התיקונים, היינו שישעיה הוא תיקון י', וירמיה
 תיקון י"א ויהואל תיקון י"ב, וכן איתה כסידור כתי"ל לרב קווינקא.
4. אותיות הרוממות לקישיט נלקחות מהפסוק האחרון של כל אחד מבי"ד ספרי התנ"ך. לוקחים את
 האות הראשונה והאחרונה של התורה השניה מתחילת הפסוק ומתחילה האחת שלפני סוף הפסוק.
 סידורו כאן ב' שמות, עפ"י סידור הנדפס ח"ז דף ד' ע"ב, וכמ"כ בפרי עץ חיים דף קכ"ז אמצע
 ע"ג. אמנם ביר"א ח"ב עמ' 705 [וכן כסידור כתי"ל לרב קווינקא], יש רק י"פ וכו', אבל בעמ' 728
 סדרו ב' שמות י"פ ב"ז וכן השיגות של י"ב פ"ז, ויעו"ש בריש העמוד ב"ה כתב.
- עזר ראוי להכין שהאותיות י"פ וכו', אינם נמשכות מדיקנא דא"א וד"א, אלא הם מכת קריאת
 כ"ד ספרים. ונראה שהמשכה זו היא מ-כתר [וכדלקמן], כנמו בניקוד שמות אלו המבואר
 בעומדת הקודש [דף ק"א ע"א סע"א], וז"ל: שאצריך להמשך שפע מכתר סוד ניקוד קמין, עזר הנתן'
 העומדת בחד סוד קבוע, וא"כ ההמשכה תהיה מכתר לניק'. ונראה אפשר שכתר זה דומה לא"א,
 אבל מכל מכתר זה אינו דיקנא דא"א הנמשכת ממנו"ס שהיא חכמה, וגם אם נאמר שכתר זה הוא
 א"א, עדיין יש להכין מה ענין ניקוד קמין - כתר בהמשכה [של י"ב הספרים האחרונים, שהיא]
 מדיקנא דז"א, שגם שם הניקוד הוא קמין וקובין. וראה עוד בפת"ע דף צ' סע"א שביאר אחת
 את הניקוד, שהיא: חזק דא"ק וכתר עליון דע"י, וכמ"כ בשרף פע"ח דף קכ"ב סע"ז. וא"כ משם
 תהיה ההמשכה, ועכ"פ גם לפת"ע אין המשכה זו מדיקנא. ובענין חזק דא"ק וכתר עליון דעתיק,
 ראה מ"ש בשערי פינה דף נ"ה סע"א.
- לסיכום: המשכת צירופי אדני"י היא מדיקנא דא"א וד"א. אבל הצירופים י"פ וכו' הם מכת
 קריאת כ"ד ספרים והיא מכתר עליון וכו"ל. ונראה שהמשכה זו היא ממקום גופא יותר, שלכן
 יש בו גם ניקוד, ולא רק אותיות.
5. ע"ש שער"א א"א פרק ט' דף ס"ח ע"א.
6. המתבונן כסידור החזק דף קכ"א ע"א יראה ששם יש'ו כדנינו, והם: מקוף - מלכות וכו', ומתוכם
 רק ה' בחינות נמצאות בכונה כאן. אבל שם - א"ל - לא נמצא כאן. ונראה מעמנו כי ההמשכה היא
 מגו שמות ע"ב, שענינם האור שבהיקנא שהוא מ"א ל' כמור, ולא השערות שבהיקנא שהם - א"ל,
 [ועי"פ בברכת כהנים דף קט"ז ע"א כן נזכר א"ל, אבל גם שם מודגש י"ז].
 אמנם לקמן בהמשכה שפ"י"ג ת"ד דז"א כן נזכר שם א"ל, ששם ההמשכה היא מושם א"ל

העדרות בענין המשיכת י"ב תיקוני דיקנא דז"א ל"ב תיקוני גופא דנוק' הרה"ג רבי מרדכי עטייה שליט"א

12. ע"ח של"א פקד"א דף ס"ז אמצע ע"ב ד"ה ואמנם, וכמבואר בסידור ח"ב דף קכ"א אמיצע ע"א ד"ה אה"כ, וכמפורט בכל תיקון ותקון. יש לציין שמהאור שבהלל השערות שבדיקנא דז"א, שהווא תיקון מי"א ל' כמוד' וכו' (בה"י המקור). אין המשכה לדיקנא דז"א, וכמבואר ביי' הרקת דף מ"ג ע"ב בבבאור על האדרא רבא דף קל"א ע"ב אות מ"ט. ומעתה נבין שמדיקנא דז"א שנומשך לגופא דנוק', הווא מהארת הכלים דז"א שנומשכו לדיקנא דז"א [שבזה יוכן מדוע המשכה היא מ - אה"ה, שהרי אה"ה בא"א הווא כלים, אלא שבא"א האדר"ה מלא, וכו"א הווא פשוט]. אבל ב"ב ספרים ראשונים, התמשכה מא"א היתה מ - מי"א ל' כמוד' - יז"ד, שהווא הא"מ.

ועדיין יש לבדוק זאת עם מ"ש בסידור החול כמות ברכת כהנים [דף קי"ד סע"ב], שנומשך ג' אה"ה מוג' אלפי' דשם מ"ה דכמו"ס, יעו"ש היטב.

14. ראה ביי' הרקת על אה"ה דף רצ"ה ע"א אות י"ב, ומשם בארה כשז"א מקבל מא"א או גם הזקן של ז"א נעשה לבן.

שְׁנֵי חֲיָיו שִׁבְעַת שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמֵאָתַת שָׁנָה: וַיִּקְרְבוּ יְמֵי־יִשְׂרָאֵל לָמוּת וַיִּקְרָא | לְבָנָו לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־נָא מֵצֵאתִי חַן בְּעֵינֶיךָ שִׂים־נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וְאָמַת אֶל־נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרַיִם: וְשִׁכַבְתִּי עִם־אֲבֹתַי וּנְשֵׂאתֵנִי מִמִּצְרַיִם וּקְבַרְתֵּנִי בְּקַבְרֹתָם וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֶעֱשֶׂה כְּדַבְּרֶךָ: וַיֹּאמֶר הַשִּׁבְעָה לִּי וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּשְׁתַּחֲוֶה יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמִּטָּה:

וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחָיו אָנֹכִי מֵת וְאֱלֹהִים פָּקֹד יִפְקֹד אֶתְכֶם וְהֶעֱלָה אֶתְכֶם מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלַיַּעֲקֹב: וַיִּשְׁבַּע יוֹסֵף אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהֶעֱלֵתֵם אֶת־עַצְמוֹתַי מִזֶּה: וַיִּמָּת יוֹסֵף בְּן־מֵאָה וָעֶשְׂרִים שָׁנִים וַיַּחְנְטוּ אֹתוֹ וַיִּישָׂם בְּאֲרוֹן בְּמִצְרַיִם:

בראשית: י"ב-בן | מתיקון א' דא"א: | מי אל כמוד | שערות שבמיצר הדיקנא | מלכות | מקיף | בינה | פנימי.

מקור ההמשכה: | יוד | דע"ב א' - אור | אלף | דקס"א א' - כלי.

השפע: | יב-פן | (מכתר עליון) | אדני | (מודיקנא דא"א) | המקבלת: | לגולגלתא דנוקי'.

ספר שמות

וַאֲלֵה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִמָּה אֶת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ: רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן לֵוִי וַיְהוּדָה: יִשָּׁשׁבֵר זְבוּלֹן וּבְנֵימִן: וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי לָמָּה הִרְעִיתָה לָּעַם הַזֶּה לָמָּה זֶה שְׁלַחְתָּנִי: וּמֵאֵז בָּאתִי אֶל־פְּרַעֲהַ לְדַבֵּר בְּשִׁמְךָ הִרַע לָעַם הַזֶּה וְהֵצֵל לֹא־הֵצֵלְתָּ אֶת־עַמְּךָ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עֲתָה תִרְאֶה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לְפָרַעַה כִּי בְיַד חֲזָקָה יִשְׁלַחַם וּבְיַד חֲזָקָה יִגְרַשֵׁם מֵאֶרֶצוֹ: וַיִּדְבֹר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אָנֹכִי יְהוָה: וְאַרְאֶה אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בְּאֵל שְׁדַי וּשְׁמִי יְהוָה לֹא נִדְעֵתִי לָהֶם: וְגַם הִקְמֵתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּם לְתַת לָהֶם אֶת־אָרֶץ כְּנָעַן אֶת אָרֶץ מִגְרִיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָּהּ:

ב"ן							מ"ה												
מלכות (מלך הו')	ו"ק דב"ן						ג"ר דב"ן	מלכות (מלך הו')	ו"ק דמ"ה						ג"ר דמ"ה				
מלכות	חסד	גבורה	ת"ת	נצח	הוד	יסוד	כתר	חכמה	בינה	מלכות	חסד	גבורה	ת"ת	נצח	הוד	יסוד	כתר	חכמה	בינה
כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר
חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה
בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה
חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	
גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	
ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	
נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	
הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	
יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	
מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	
↓	↓						↓ ↓ ↓	↓	↓						↓ ↓ ↓				
נוק' (רחל)	נוק' (שבגופו, ו"ק דב"ן)						ע"א א"א א"א א"א ישסו"ת	נוק' (יעקב)	ז"א (ו"ק דמ"ה)						ע"א א"א א"א א"א ישסו"ת				
	(בונה את צד הב"ן של הנוק' הנפרדת באטב"ח)						(ע"פ חלוקת השפע)		(בונה את צד המ"ה של הנוק' הנפרדת באטב"ח)						(ע"פ חלוקת השפע)				

מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות
רחל (נוק' נפרדת, כנגד עט' היס' דו"ק דב"ן)					

מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות
יעקב (נוק' נפרדת, כנגד עט' היס' דו"ק דמ"ה)					

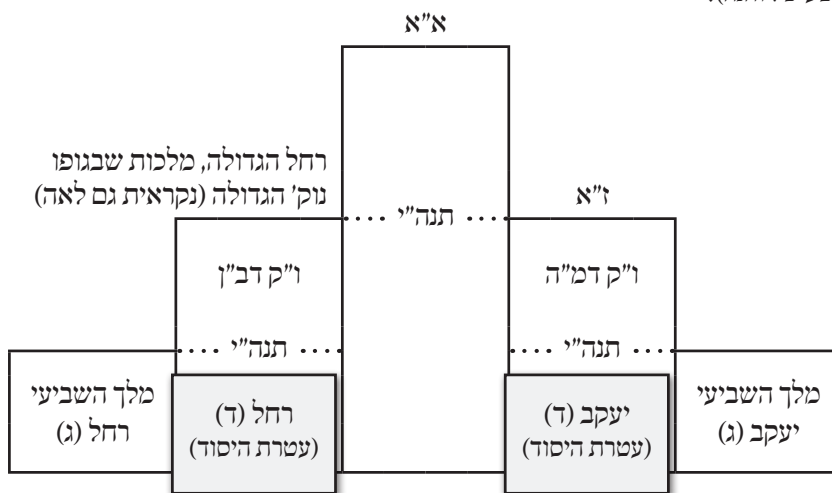
כל פרצוף נבנה ע"פ מערכת חלוקת השפע (כמפורט במקומו), ומתפרט ל"ס דמ"ה (מוחין דאבא) ו"ס דב"ן (מוחין דאימא). פרצוף ז"א (נבנה מו"ק דמ"ה, וו"ק דב"ן) נבנה באופן זה (כמפורט בע"ח, שער אנ"כ פ"ו):

פרצוף נוק' (שבגופו, נבנה מו"ק דב"ן)							פרצוף ז"א (נבנה מו"ק דמ"ה)													
מלכות	חסד	גבורה	ת"ת	נצח	הוד	יסוד	מלכות	חסד	גבורה	ת"ת	נצח	הוד	יסוד	מלכות	חסד	גבורה	ת"ת	נצח	הוד	יסוד
	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר		כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר		כתר	כתר	כתר	כתר	כתר	כתר
	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה		חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה		חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה	חכמה
	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה		בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה		בינה	בינה	בינה	בינה	בינה	בינה
	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד		חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד		חסד	חסד	חסד	חסד	חסד	חסד
	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה		גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה		גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה	גבורה
	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת		ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת		ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת	ת"ת
	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח		נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח		נצח	נצח	נצח	נצח	נצח	נצח
	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד		הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד		הוד	הוד	הוד	הוד	הוד	הוד
	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד		יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד		יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד	יסוד
	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות		מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות		מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות
	מלכות זיווג או"א וג' ימי הקליטה							מלכות זיווג או"א וג' ימי הקליטה							מלכות זיווג או"א וג' ימי הקליטה					

וכן נוק' דז"א נבנית במקביל לז"א (כמפורט שער אנ"כ הנ"ל), בשלב ראשון רק המלכות שלה (לעומת חג"ת נה"י בז"א), ובהמשך באטב"ח, ובינות וגבורות.

הקדמה לאטב"ח

1. סידור הרש"ש: מ"טובים" עד "למען שמו" יעקב נתקן על ידי אבא (בעיקר יסוד דאבא), ומקומו בפנים דז"א. רחל נתקנת על סדר אטב"ח על ידי אימא בהארה, ומקומה באח' ז"א.
2. ע"ה שער אנ"כ פ"ו (ח"א דף צ"ב ע"ג):
 א. הרב מתאר כאן את סדר בנין זו"ן בזמן יחוד או"א, עיבור, ניקה, גדלות וכו'.
 ב. בכל שלב בתיקון, נתקן מ"ה החדש של אותו הפרט עם ב"ן. מ"ה החדש הגיע מטיפות מ"ד (דאבא) ומ"ן (דאימא).
 ג. הנוק' שנתקנה היא מלכות דמ"ה וב"ן, ואחר כל השלבים הנז' נתקנת רק המלכות שבה, כלומר י"ס פרטיות של מלכות דנוק' בלבד.
 ד. בשלב שני (במלת "טובים"), י"ס הפרטיות דמלכות דנוק' הופכות להיות עשר מלכויות פרטיות (עשר נקודות שורשיות) של הי"ס הכלליות של הנוק'. לאחר מכן, במערכת האטב"ח (בהארות), נשלים כל אחת מהנקודות השורשיות הנ"ל לי"ס, ועל ידי כך תבנה הנוק' בי"ס כלליות (בהארות).
 ה. כל הנ"ל כשהנוק' עומדת אב"א עם ז"א.
3. נה"ש דף ז' ע"ד (אמצע הקטע של והנה):

- א. תיקון מלכויות דז"ת דב"ן על ידי ז"ת דמ"ה וט"ס דז"ת דב"ן חדשות (מהם יש ספק אם לקח עתיק את שבעה הכתרים שלהם).
- ב. המלכות שבגופם מקבלת חשבון ומספר מהמוחין שקיבל ז"א, שהם האותיות.
- ג. המלך השביעי, יעו"ר, הם מלכויות דמ"ה וב"ן, והם מקבלים את החשבון של האותיות שהם המוחין שהיו בו"ק.
- ד. יעו"ר עומדים כנגד עטרת היסוד של ו"ק דמ"ה (יעקב) ועטרת היסוד של ו"ק דב"ן (רחל). במערכת האטב"ח יעו"ר הנ"ל נבנים מהארת צלם דאימא (בו"ג), מהמוחין שהתפשטו בזו"ן הגדולים.
4. ע"ה שער יעקב ולאח פ"א (ח"ב דף נ"ח ע"א): יעקב ולאח הם אחורי או"א שנפלו לגובה נוק' רחל. תיקון יעקב על ידי יסוד דאבא, בפנים.

סיכום: בחינת אטב"ח עוסקת בנוק', היא יעו"ר דעטרת היסוד דו"ק דמ"ה וב"ן. בסמוך לה נתקן יעקב שהוא אחוריים דאבא שנפלו לגובה רחל, נוק' דז"א, והוא נתקן על ידי אבא, ובעיקר יסוד דאבא.

ענין "נקבה" - ארבעה זמנים בנוק' (שמתפרטים לשבע) מקורות:
 ע"ה ח"ב דף מ"ז סע"ג. בית לחם ח"ב דף נ"ג ע"ג ד"ה השישי.
 שעה"ק דף פ"ג ע"ב. מבוי"ש דף נ"ד ע"א דרוש ח'.
 קטנה: עד 12 שנה ויום אחד (כולל), בנין הנוק' באטב"ח (לא קטנות אלא קטנה).
 נע"ר: באותו יום, עדיין לא ראויה לזיווג, יש לה רק ציר ודלת אחד.
 נערה: עד 12 שנה וחצי (כולל). בזמן הנסירה נעשה לה ציר ודלת שני.
 בוגרת: השלמת פרצופה, ראויה לזיווג.

ענין "נקבה" - ה' אחרונה או אדנו"ת מקורות:
 שעה"כ דף צ"ג רע"ג (ד' ראשי שנים), דף כ"ט ע"ב ד"ה ברוך (חול),
 דף כ"ח ע"א ד"ה ונחזור, דף כ"ח ע"ד ד"ה דע.
 הגהת השד"ה על דף צ"ג ע"ג.
 שע"ר ח"א ש' ר"ח, ח"ב ש' קי"ט, קי"ד.
 בא"ל ח"א דף ע"ג ע"א ד"ה ה' אחרונה.
 ש"ש ח"ג דף קכ"ד ע"ב אות ט', דף ל"ח ע"ב.

הדרכה מעשית לכוונת אטב"ח

הקדמה כללית

בע"ח שער אנ"ך פ"ו [דף צ"ב ע"ג] מבואר סדר **תיקון** ו"ק דב"ן ע"י ו"ק דמ"ה, ובכל אחד מו"ק אלו דב"ן ומ"ה יש י"ס פרטיות.

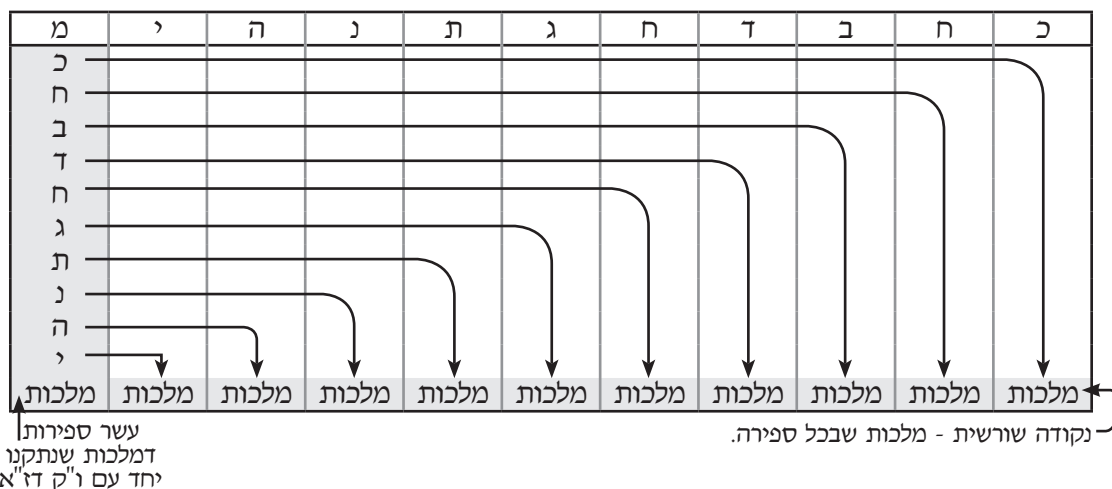
ותחילת תיקון ו"ק דב"ן הוא **בזיווג** או"א לצורך זו"ן, שאז נתקנו ו' **מלכויות**, שהם מלכות דכל ספירה מו"ק דב"ן, ע"י ו' **מלכויות** דו"ק דמ"ה. ובעיבור נתקנו ו' נה"י, שהם נה"י דכל ספירה מו"ק דב"ן ע"י נה"י דו"ק דמ"ה. וביניקה, חג"ת דו"ק דב"ן נתקנו ע"י חג"ת דו"ק דמ"ה. ובגדלות, חב"ד דו"ק דב"ן נתקנו ע"י חב"ד דו"ק דמ"ה. ובזה נשלם ז"א בו"ק שהם ו' ספירות שלמות [60] דב"ן ומ"ה.

אחר כך באו ג"ר **הכוללים** דז"א, ובכל ספירה מג"ר יש בה י"ס פרטיות, ובזה נשלם ז"א שיש בו ט"ס שלמות [90] דב"ן ומ"ה.

	דז"א	חסד	גבורה	ת"ת	נצח	הוד	יסוד	מלכות
↑	חב"ד	חב"ד	חב"ד	חב"ד	חב"ד	חב"ד	חב"ד	חב"ד
	חג"ת	חג"ת	חג"ת	חג"ת	חג"ת	חג"ת	חג"ת	חג"ת
	נה"י	נה"י	נה"י	נה"י	נה"י	נה"י	נה"י	נה"י
	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות	מלכות

ב. בכל שלב בתיקון, נתקן מ"ה החדש של אותו הפרט עם ב"ן. מ"ה החדש הגיע מטיפות מ"ד (דאבא) ומ"ן (דאימא).
 ג. הנוק' שנתקנה היא מלכות דמ"ה וב"ן, ואחר כל השלבים הנז' נתקנת רק המלכות שבה, כלומר י"ס פרטיות של מלכות ובהמשך ע"ח [דף צ"ג אמצע ע"א] התחיל הרב לבאר את סדר תיקון הנוק', ומשם בארה שתיקון ספירת המלכות דנוק' היה ביחוד עם ו"ק דז"א, ומכ"מ בז"א נתקנו ו"ק [60], אבל בנוק' נתקן רק המלכות [10] שלה. שבזיווג או"א נתקן מלכות דמלכות דב"ן דנוק', ע"י מלכות דמלכות דמ"ה דנוק'. ובעיבור נה"י דמלכות וכו', וביניקה חג"ת דמלכות, ובגדלות חב"ד דמלכות. והרי כשז"א נגדל בו"ק שלימות [60], נגדלה נוק' רק במלכות² שלימה [10] [וכמ"ש בדף צ"ג סוף ע"א ורע"ב]. וכדי שבנוק' יהיו עשר ספירות שלימות [100], יש צורך לתקן בנוק' עוד ט"ס [90], ותיקון ט"ס אלו נקרא בשם **אטב"ח**.

וזמן תיקון ט"ס דנוק' באטב"ח, הוא **כשנגמר**² [כמ"ש בע"ח שם דף צ"ג רע"ב שו" 3, אמנם בחסדי דוד אות ע"ג כתב: ואח"כ **כשבאו** לז"א מוחין דגדלות אז וכו', ונראה שצריך לבאר שהכוונה: **לאחר שבאו**] לז"א ג"ר הכוללים [30], אז תגדל הנוק' בעוד ט"ס. ותחילת תיקון הנוק' באטב"ח הוא ע"י אותה המלכות שנשלמה ב"ס שלימות [10], וכדי להגדיל הנוק' בעוד ט"ס שלימות, צריך תחילה לחלק³ את הי"ס דמלכות דנוק', ולעשותם מלכות דכל אחד מי"ס דנוק'. ולאותה מלכות דכל אחד מי"ס, נקרא מעתה בשם **נקודה שרשית**.

1. וראה בכרם שלמה ח"ו דף קע"ט-פ', שביאר ש-מלכות זו נתקנת בכריעות וזקיפות שבריש ברכת אבות.
2. בסידור מבואר שבנין אטב"ח מתחיל בטובים [כמ"ש ביר"א עמ' 615]. ולכאורה בטובים רק ג"ר דאימא נשלמו, אבל ג"ר דאבא עדיין לא נשלמו עד קונה הכל, [שבטובים נשלמו רק ו"ק דגדלות דאבא]. ונראה שהיות ונוק' מקבלת רק הארת אימא, לכן בגמר המוחין דאימא נעשה אטב"ח. אבל אבא שאינו מאיר לנוק', לכן הגם שהמוחין דאבא לא נגמרו, כבר אפשר להתחיל בבנין אטב"ח.
3. וכן בשער ל"ה פ"ב [דף נ"ב רע"א] ובריש פ"ד, מבואר בקצרה ענין חלוקת י"ס דמלכות, להיות מלכויות די"ס, יעו"ש.

וענין יקר וקדוש זה של **חלוקת** י"ס דמלכות דנוק' שיהיו מלכויות די"ס, נכתב בסדור היר"א⁴ [ח"א עמ' 615 ד"ה סדר] בתיבת טובים, שם מתחיל בנין אטב"ח, וז': סדר בנין ותיקון פרצוף **האחור** דרחל בעמידה, שעדיין היא עומדת בבחינת נקודה [מלכות] כלולה מעשר נקודות, שהם [נחלקו ונעשו] העשר מלכויות די"ס הראוים לה. ועתה [ע"י אטב"ח] צריך **להוסיף** על כל נקודה [שרשית], **ט"ס** לעשות מכל נקודה פרצוף א' [היינו ספירה שלימה בי"ס פרטיות שבה], ויהיו עשרה פרצופים שוים זה את זה בשוה מן **הטבור דז"א ולמטה**, (סוף פ"ו משער י"ט⁵).

ובנין אטב"ח הוא, כאשר לכל מלכות פרטית נוסף עוד ט"ס פרטיות, שבזה תושלם אותה ספירה שיהיו בה י"ס פרטיות. ונקח לדוגמא את ספירת **כתר** דנוק', שמכח החלוקה הנ"ל יש בה מלכות דכתר [נקודה שרשית], ויש להוסיף עוד ט"ס פרטיות לאותו **כתר** ששלם **כתר** דנוק' לי"ס. וזהו **א"ט**, שהיה לה מלכות דכתר [א'], ונוסף לה עוד ט"ס [ט']. והשלמה זו תהיה ע"י **חסד** [או **גבורה**] וכדלקמן. אמנם **בחכמה** שסימנה **ב"ח**, יש את הנקודה השרשית שב-חכמה, ועוד בחינה נוספת [וכדלקמן] שבזה הם **ב'**. ואח"כ נוספו לה עוד ח', וכפי שנבאר בהרחבה לקמן.

[וראה בחסדי דוד אותיות ע"א-ב-ג' שם מבואר **בקיצור** הגדלת ז"א ונוק', יעו"ש].
ונוסיף כאן כמה נקודות יקרות בענין אטב"ח:

א. באטב"ח נגדלה הנוק' **עד החזה** דז"א [וביר"א הנ"ל כתב: עד **הטבור**], אבל בתיבת באהבה - [ע"ח ש"כ פ"ט, דף ק' ע"ב שו' 10, ובשער ל"ד פ"ב כלל ח' דף מ"ה סע"ג] בנסירה תגדל הנוק' בכל קומת ז"א ותהיה **שוה** אליו, [ש"ש ח"ג דף מ"ג רע"ב אות י"ז].

ב. הגדלה זו שב-**אטב"ח** היא **באחור** [כמ"ש בסוף פ"ו דשער אנ"ך ובסידור היר"א], והכל **בהארה**, אבל בנסירה הכל **בעצמות**.

ג. בנין אטב"ח הוא **בפנימיות דפנימיות** דוקא, [פת"ע דף ל"ד ע"ג סד"ה עוד].

ד. תיקון הנוק' בתיבת **באהבה** הוא לכל ג' הבחינות: פנימיות דפנימיות, חיצונית דפנימיות, ופנימיות דחיצונית, [פת"ע דף ל"ז ע"ג ד"ה גם דע, תר"ח דף ק"ט אמצע ע"ב].

עוד נקדים ונאמר שסוגיית אטב"ח מבוארת ב-ג' מקומות בכתבי רבנו האר"י, והם:

א. בעץ חיים שער ל"ה פ"ד ו-ה' [דף נ"ג ע"א - נ"ד ע"ד].

ב. בשער ההקדמות [דף פ"א ע"ג] דרוש ג'.

ג. במבוא שערים דרוש ז' [דף נ"ב ע"ד].

וראוי ללמוד תחילה בכל אות ואות מ-אטב"ח ב-ג' המקורות הנ"ל, ואח"כ ללמוד במ"ש כאן.

א"ט בכתר

"א" היא נקודה **שורשית** [כנ"ל], ואינה נזכרת בסידור⁶.

"ט" באים בסוד תוספת ונגדלים ע"י הכפל⁷ [שהוא חצי] שליש תחתון⁸ דחסד דת"ת דז"א. ונחלק שליש זה [כמ"ש בהרחבה בשל"ד פ"ו דף מ"ט ע"ג] לארבעה חלקים, ועם כל זאת בכל פעם רואים בסידור הו"ה **שלמה** דת"ת המנוקדת בחולם.

4. אבל בסידור הנדפס [דף ס"ד ע"ב], **לא** נכתבה הקדמה יקרה זו.
5. נראה שהיר"א הזכיר דוקא את שער י"ט, ולא את שער ל"ה פ"ב וריש פ"ד, היות ובשער י"ט מבואר היטב **הגדלת ז"א ונוק'** בעיבור יניקה וכו' במ"ה וב"ן, אבל בשער ל"ה לא נזכר הגדלת ז"א ונוק' וכו'.
6. יש לשים לב **שהנקודה השורשית** נמנית תמיד, אבל אין רואים אותה בסידור [חוץ מבנה"י כדלקמן], אמנם החסדים או הגבורות המגדילים, אינם נמנים, אבל תמיד רואים אותם בסידור. בענין **כלי הכתר** בסידור שלנו תמיד מסודרים ג' **כלי כתר** דנוק', וראה ביר"א עמ' 622 **שלא** סדר שם כלי כתר דנוק', ובעמ' 626 **סדר** כלי הכתר דנוק', ושוב בעמ' 627 **לא סדר**, ובעמ' 628 **סדר**, ופשוט שיש לסדרם תמיד.
7. כמבואר בע"ח שכ"ה פ"ו, דף י"ב סע"ג ובמב"ש דף נ"א רע"ד, **וכפל** זה נקרא גם **או"ח** כמ"ש בסידור דף ס"ז ע"ב. ושליש זה נחשב **לחצי** שליש, וכדלקמן.
8. מסידור הרש"ש [ח"ב דף ס"ז ע"ב] מובן שהכוונה על **שליש תחתון**, וכן עיקר. אמנם בסידור הרש"ש בענין הטבילה דליל שבועות [ח"ו, דף ז' ע"ב] מבואר שדוקא שליש **אמצעי** עולה ועושה את **כתר** נוק'. ויעוין היטב בעלי נהר [דף ט"ז סע"ב ד"ה גם כתוב] שהאריך בענין כתר דז"א ודנוק' [ומה שהביא מהדב"ש, בנדמ"ח הוא דף ט' סע"א, וע"ב] ובסיום דבריו **הקשה** שדברי הרש"ש בסידור **החול**, סותר את סידור **ליל שבועות** וכנ"ל, ולמסקנה הסכים שיכוון **בסתם** שז"א לוקח ב' שלישים, ונוק' שליש אחד יעו"ש. אמנם יעוין בתר"ח [דף קכ"ט ע"ב] שהעיקר הוא כמ"ש בסידור **החול**, שכפל שליש **תחתון** הוא הניתן לכתר נוק' יע"ש, והובאו דבריו בתולדות או"מ דף ט"ז רע"א ד"ה ואח"כ, ובפת"ע דף צ' סע"ג ד"ה בענין כונת. וכן איתא בפאת השד"ה דף ע"א ע"ב ד"ה שליש, שהעיקר כמ"ש בסידור **החול**, ומ"ש בסידור של שבועות **אינו מהרש"ש**. וראה עוד בסידור כתי' הנדמ"ח להרב וידאל קווינקא בסוף הסידור דליל שבועות, שתירץ ששניהם אמת, שבחול שליש **תחתון** ניתן לנוק', אבל בשבועות שליש **אמצעי** וכו', יעו"ש. ועכ"פ מדברי כולם [חוץ מהענ"ה] למדנו, שבחול שליש **תחתון** ניתן לנוק'.

וארבעה חלקי **הכתר** מבוארים בסידור בתיבת קונה הכל [דף ס"ז ע"ב] - רביע א'. וזוכר חסדי אבות [דף ע' ריש ע"א] - רביע ב'. לבני בניהם [דף ע' ע"ב] - רביע ג'. למען שמו [דף ע"א ע"א] - רביע ד'. וראוי להבין שרק לאחר כניסת הרביע הרביעי - בלמען שמו, שם נוספו ה-ט', כמבואר בסידור הרש"ש [דף ע"א רע"א], וראה עוד בקנין פירות למור היר"א עמ' קפ"ד סימן מ"ו שורה 4.

וראה בשעה"ק [דף פ"ו ע"ג] ד"ה ונבאר, ומשם בארה שחסד דת"ת להיותו **מגולה** [שהרי יסוד דאימא⁴⁰ **הסתיים** בחזה דז"א], לכן די **בחצי שלישי** כדי לבנות את **כתר** דנוק', משא"כ חסדי נו"ה הנמשכים ל-ח"ו"ב דנוק' צריך ש-**שליש וחצי** של חסדי נו"ה [והיינו כל האו"ח שלהם] יתנו לנוק', והטעם הוא כי חסדי נו"ה הנמשכים ל-ח"ו"ב דנוק' צריכים לבקוע **ג' מסכים**, שהם: א. מוח החכמה דז"א, ב. נצח דאימא המלבישו, ג. נצח דז"א. וראה עוד בע"ח [ח"ב דף מ"ה סע"ב], שם מבואר הענין בקיצור. ובוערך הכהן מערכת כ' אות ל"ד, הביא קיצור דברי שעה"ק וע"ח.

ב"ח בחכמה

"ב"ח":

א. **נקודה שורשית**, שאינה נזכרת בסידור.

ב. **פ"ע דפ"ת דמוח חכמה דאימא**, המתפשט בפ"ע דנצח דז"א. ומוח זה מקבל סיוע וכוח **ממוח חכמה⁴¹ דאבא** המתפשט בפ"ת דנצח דאבא, המלוכש עתה בחסד (חג"ת) דז"א [וכמבואר כל זה בשעה"ק דף ל"א ע"ד ד"ה גומל].

ובסידור בתיבת: **טובים** [דף ס"ד סע"ב מצד ימין], רואים את מוח **חכמה דאבא** כאה"ה והו"ה בניקוד חיריק [שהם נרנח"י דמוח חכמה דאבא המתפשט **בנצח** דאבא - שלכן הניקוד הוא חיריק-נצח], עם **מילוי** ע"ב [כמ"ש בסידור בתיבת: **אלקי** אברהם דף נ"ט ע"ב, שפ"ת דנה"י דאבא הוא **מילוי** ע"ב שעולה בגימ' **אלה"י**].

ומוח **חכמה דאימא** מסודר בסידור [דף ס"ה רע"א מצד ימין], ב-ג' בחינות שהם:

א. אה"ה והו"ה בחיריק, שהם **נרנח"י** דמוח חכמה דאימא המתפשט בנצח דז"א.

ב. **מוח חכמה דאימא**, שהוא יה"ו דעסמ"ב.

ג. הו"ה בחיריק⁴², (כמפורש בסידור דף ס"ד סע"ב תוך ד"ה להמשיך ממוח חכמה דאימא וכו'). וה"ח" נגדלים ע"י הו"ה בחיריק, שהיא הכפל [כנ"ל בענין הכתר] **דחסד דנצח** דז"א. ובסידור [דף ס"ה אמצע ע"א מצד ימין] רואים הו"ה **בחיריק** עבור חסד דנצח **המגדיל** וכו', (כמפורש בסידור דף ס"ד סע"ב תוך ד"ה להמשיך וכו' וע"י הארת החסד דנצח וכו').

9. וראה פת"ע דף ל"ה רע"ג ד"ה והנה, שדן בשאלה **מתי** נכנס הרביע הראשון, לפני או אחרי חו"ב.

10. כמבואר בבלי ח"ב דף מ"ח ע"ד ריש כלל ד', וחשוב ביותר ללמוד את **כל** דברי הרב בל"י בכלל ד' הנ"ל.

11. ראה ביר"א [עמ' 615 באמצע העמוד ד"ה ויכוון] שכתב להמשיך הארה מאבא וכו', ומוכן שכונתו על **מוח חכמה** דאבא שבחג"ת דז"א כמ"ש בסידור דף ס"ד ע"ב, וכמבואר בשעה"ק דף ל"א ע"ד. אמנם בהמשך כתב היר"א **שחסידי** [אור ישר] דנצח הוד **דז"א** הם המסיעים למוחין דאימא וכמבואר בע"ח [דף נ"ג סע"ד שורה 14 מלמטה]. ויש להתיישב בענין זה, ולברר מה הסדר הנכון.

ובענין **החסדים** המגדילים ראה בש"ש [ח"ב דף מ"א סע"ב אות ז'], שהבין שהם חסדי נו"ה שנכנסו במילת "חסדים". אמנם הבל"י [ח"ב דף ס' ע"א ד"ה והענין], הבין שהכונה לגילוי החסדים שבקונה הכל. ולכאורה דברי הש"ש צודקים, שהרי מוח חו"ב דנוק' נעשה בתיבת **טובים** לאחר כניסת חסדי נו"ה שנכנסו בתיבת **חסדים**, אבל גילוי החסדים של **"קונה הכל"** עדיין לא היה וכו'.

ויעוין עוד ביר"א ד"ה ויכוון ע"י, **שהוסיף** כמה דברים שאינם בסידור שלנו, ומשם בארה:

א. מוחין דחו"ב דאימא, וכן לבוש הוד דאימא שבבינה, **אינם מצטרפים** להיות עצם וגוף חו"ב דנוק', אלא שהם **מוציאים כנגדם** בנוק' [והיינו שהם רק **גורמים** לתקן **כנגדם** בחו"ב דנוק'], בחכמה - בחינת חכמה דחכמה, ובבינה - חכמה ובינה דבינה, יעוין שם היטב.

ויש לעיין מנין ליר"א שמוח חכמה דאימא, עושה כנגדו חכמה [דוקא] דחכמה דנוק', וכן בבינה - חכמה ובינה דבינה דנוק', וראה לקמן ביר"א עמ' 625 בענין הדעת, שגם שם ציין היר"א איזה בחינות נבנות כנגדם בנוק'. ומכ"מ בהמשך, דהיינו מהגבורה ואילך לא ציין איזה בחינות נגדלות כנגדם בנוק' וכו'.

ב. ביר"א מודגש היטב היות בכל ספירה **מ"ה וב"ן**, וכמבואר בע"ח שלי"ט פ"ו דף צ"ג ע"א.

ג. וכן מודגש היטב היות נקודה שורשית - בחינת **מלכות** דאותה ספירה.

12. יעוין בבאתי לגני [ח"א דף פ"ה רע"א שורה ראשונה ד"ה ועוד], שעל המבואר בסידור שמוח חכמה או בינה דאימא, היא הו"ה מנוקדת בחיריק או בקובוץ, כתב שהדבר **צ"ב**, שהרי כבר עצם המוחין דאימא נסדרו שם, והם - יה"ו דעסמ"ב בחכמה, ובבינה - אה"י דקס"א קס"א קמ"ג קנ"א, וא"כ אין צורך להוסיף עוד הו"ה בחיריק או בקובוץ. ועוד שראוי היה לסדרם כהו"ה **ואה"ה** כמו בכל מקום, ולמה הם כאן רק הו"ה, ובמיוחד שכבר קודם לכן בראש העמוד סדרו את חכמה ובינה דאימא כאה"ה והו"ה בחיריק או בקובוץ. וראה בבאתי לגני [ח"ב דף קפ"ד סע"א רע"ב] שציין שאכן בסידור היר"א עמ' 616, מוח חכמה ובינה דאימא נזכרו רק כאה"ה והו"ה מנוקדות בחיריק ובקובוץ, ותו לא.

ג"ז בבניה

ג"ה:

- א. נקודה שורשית, שאינה נזכרת בסידור.
- ב. פ"ע דפ"ת דמוח בינה דאימא, המתפשט בפ"ע דהוד דז"א. ומוח זה מקבל סיוע וכוח ממוח בינה דאבא, המתפשט בפ"ת דהוד דאבא, המלוּבש עתה בגבורה [חג"ת] דז"א¹².
- ג. לבוש הוד דאימא המתפשט בהוד דז"א, [וראה בע"ח דף נ"ג ע"ג, ששאל מדוע רק בבניה מונים את לבוש הוד דאימא וכו'].
- ובסידור בתיבת: טובים [דף ס"ד סע"ב מצד שמאל] רואים את מוח בינה דאבא כאה"ה והו"ה בקבוץ, עם מילוי ע"ב [כנ"ל לעיל בחכמה].
- ומוח בינה דאימא מסודר [בסידור דף ס"ה רע"א מצד שמאל], ב-ג' בחינות שהם:
- א. אה"ה והו"ה בקבוץ¹³, שהם נרנח"י דמוח בינה דאימא המתפשט בהוד דז"א.
- ב. מוח בינה דאימא, שהוא אה"י במילוי קס"א קס"א קמ"ג קנ"א.
- ג. הו"ה בניקוד קובוץ¹³.
- עוד יש בסידור הו"ה בקבוץ, עבור לבוש הוד דאימא¹⁴ [כמ"ש בסידור דף ס"ד סע"ב ד"ה וגם להמשיך] שהוא הבח"ל השלישית הנרמזת ב"ג" של ג"ז.

וה"ז" נגדלים ע"י הו"ה בקבוץ, שהוא [הכפל - אור חוזר של] החסד דהוד דז"א. ובסידור [דף ס"ה אמצע ע"א מצד שמאל] רואים הו"ה בקבוץ, עבור חסד דהוד המגדיל וכו'.

ד"ו בדעת

ו"ה:

- א. נקודה שורשית, שאינה נזכרת בסידור.
- ב. ה' גבורות, ששורשם בדעת דנוק'.
- וה"ד" של ד"ו נגדלים ע"י ה"ג¹⁵.
- ובסידור [דף ס"ט סע"א] רואים ה"ג, שהם המגדילים¹⁶ את ה"ד" הבאים כתוספת. וכאן יש להדגיש כמה נקודות שהרב דן בהם בע"ח [דף נ"ג סע"ג וע"ד]:
- א. בא"ט ב"ח ג"ז, האותיות הראשונות שהם: א' ב' ג' - הם העיקר, והשניות שהם: ט' ח' ז' - הם תוספת, אבל בד"ו הוא להיפך, שה"ו" הם העיקר, וה"ד" תוספת.
- ב. בע"ח [דף נ"ג ע"ב] מבואר שהחסדים המגדילים אינם נמנים וה"ה לענין הגבורות, ולפי זה ראוי שגם בדעת לא ימנו ה' גבורות וכו', ותירץ הרב שכאשר ההגדלה היא על ידי חסד או גבורה אחת אין למנותה, אבל כאן שהם ה"ג, הם נמנות הגם שהם המגדילות וכו'. ושוב הקשה שהיה ראוי למנות רק ד' מתוך ה"ג שהרי גבורה אחת נצרכת להגדלה, ותירץ, ברכת הבית ברובה וכו', ולכן כל ה"ג נמנות:
- א. כעיקריות הנרמזות באות "ו",
- ב. כגורמות את הגדלת ה"ד", יעוין שם.

צלם אפרים

בענין סדר המשכת ה"ג מיסוד ז"א לדעת דנוק', נאמרו בע"ח ב' שיטות:

א. בע"ח של"ד פ"ב אות כ' [דף מ"ז ע"ב], מבואר שה"ג היו בבחינת צלם על ראש הנוק' ומשם ניתנו לה, וכן איתא שם [בדף מ"ח ע"ג] ד"ה בחינה ד', ובעוד מקומות. וחשוב ביותר ללמוד במבו"ש שער ו' ח"א סוף דרוש ד' [דף נ"א אמצע ע"ד].

13. וראה בבאתי לגני [ח"א דף פ"ד סע"ב שורה 2 מלמטה ד"ה טעות הניכר וכו'], ועתה תוקנה טעות זו ע"י מו"ז סבא קדישא הרה"ג המקובל רבי מרדכי עטייה זצוק"ל.

14. וראה בבאתי לגני [ח"א דף פ"ה רע"א] שכתב שראוי היה, שלבוש הוד דאימא יהיה אה"ה במילוי אלפין כדלקמן בענין הגבורה [סידור דף ס"ט סע"ב] וההוד [דף ע' סע"א], ומדוע כאן לבוש הוד דאימא הוא הו"ה בקבוץ. וראה בבאתי לגני [ח"ב דף קפ"ד רע"ב] שציין שביר"א לא סודרה הו"ה זאת וכו', אמנם ביר"א גם לא סודר אה"ה דאלפין וכו', ופשוט שהיה מן הראוי לעשות ביר"א ובסידור שלנו אה"ה במילוי אלפין - וכטענת הבאתי לגני. ועכ"פ נראה שאין לשנות את הכתוב בסידור.

15. גם כאן ביר"א מודגש שה"ג הוציאו כנגדן ה"ס עליונות דפר' הדעת דמ"ה וב"ן דרחל, [וכבר הדגשנו לעיל לגבי ב"ח וג"ז שדבר זה ליתא בסידור שלנו].

16. וכן הוא בכל אטב"ח, ש-חו"ג שהם הו"ה המנוקדות, הם המגדילות.

ב. **אבל** [בדף מ"ט ע"ב], מפורש שה"ג יוצאות **מיסוד ז"א וניתנות משם ישירות לדעת דנוק'** שעומד מכוון כנגד יסוד דז"א, והארה זו נקראת בשם **אפרים**, וכמ"ש שם [בדף ל"ט ע"ד].

ובענין זה נאמרו כמה שיטות:

יפ"ש בע"ח [ח"ב דף מ"ט ע"א] אות א', [ובדף נ' ע"א] אות א'. חסדי דוד אות ק"כ תוך ד"ה אח"כ כל [דף נ"ו רע"ב]. סידור היר"א ח"א עמ' 613 תוך ד"ה וע"י. ש"ש ח"ב דף ל"ט ע"ב סוף אות ג'. שפת אמת דף מ"ג סע"ג ד"ה אות כ'. מזכיר שלום מערכת ב' אות ט"ז [דף קפ"ט סע"א], ומערכת ג', אותיות י"א וי"ג. אש"ל דף נ"ה ע"א אות א'.

וראה בבאתי לגני [ח"ב דף קע"ט ע"ב] שהביא מדב"ק של הרבנים דלעיל, [ובדף קפ"ה ע"ב]. ובעזה"י במקום אחר נאריך בדברים קדושים אלו.

י"צ בחסד

"י" שהוא א' [במספר קטן, מדין אי"ק בכ"ה] הוא **הנקודה השורשית**, שאינה נזכרת בסידור.

"צ" שהם ט', נגדלים ע"י גבורת החסד.

ובסידור בתיבות: וזוכר חסדי אבות [דף ס"ט סע"ב מצד ימין], רואים את **גבורת החסד** - שהיא הו"ה בניקוד סגול, המגדילה את ה"ט".

והקשה הרב בע"ח [דף נ"ג ע"ד] שמאחר ובחכמה דנוק' - ב"ח וכו', נמנה גם **מוח** חכמה דאימא, אם כן גם **בחסד** ראוי למנות **מוח** זה וכו', ותירץ שהלואי שמוח חכמה יוכל לבנות **חכמה** דנוק' וכו', אבל **אין** לו כח לבנות גם **חסד** או **נצח** דנוק', יעוין שם.

כ"פ בגבורה

"כ" הם ב' בחינות שיש בגבורה:

א. נקודה שורשית, שאינה נזכרת בסידור.

ב. לבוש הוד דאימא.

"פ" שהם ח', נגדלים ע"י גבורת הגבורה, שהיא הו"ה בניקוד שוא.

ובסידור בתיבות: וזוכר חסדי אבות [דף ס"ט סע"ב מצד **שמאל**] רואים את גבורת הגבורה, שהיא המגדילה את ה-פ" שהם ח' וכו'. ומתחתיו רואים אה"ה במילוי אלפין שהוא **לבוש** הוד דאימא, אשר ביחד עם הנקודה השורשית, נרמזו ב"כ" וכו'. [ונראה שראוי לכוון **תחילה בלבוש** הוד דאימא, שעם הנקודה השורשית הם "כ", ורק אח"כ לכוון בהו"ה בשוא שהיא גבורת הגבורה המגדילה ומוסיפה עוד ח' וכו'].]

תפארת - למה אין מונים בת"ת את הנקודה השורשית שלה.

אף שתמיד נקודה שורשית נמנית, מכ"מ ב-ת"ת **אינה** נמנית, לפי שהת"ת נתנה את נקודתה השורשית **ליסוד** ויש לשאול, וכי אין הת"ת צריכה את נקודתה השורשית לעצמה. ותירץ הרב בע"ח [דף נ"ב רע"א, בעיקר שורה 17 מלמעלה. וראה עוד בשעה"ק דף פ"א סע"ב ד"ה ועתה שו' 8 בד"ה והנה, ובמב"ש דף נ"ה ע"ב רפ"ו], שהת"ת כבר נבנתה ע"י [חצי שלישי **גוף**, כמ"ש בע"ח שם בתחילת העמוד] הת"ת דז"א שלקחה נוק' מז"א, שלכן הנקודה השורשית של הת"ת יכולה לרדת ליסוד, וז"ס גוף וברית חשבינן חד וכו', שהכוונה בזה על נקודת הת"ת שניתנה ליסוד. והטעם **למה** היסוד צריך **שתי** נקודות שהם נקודת הת"ת והיסוד, ולמה אין די ליסוד בנקודה השורשית שלו, ביאר הרב [בדף נ"ד ע"א, ובדף נ"ב אמצע ע"א ובשעה"ק שם] שהיות ואין ליסוד דנוק' **על מה לסמוך** בז"א כנגדו, לכן הוצרך היסוד לקבל גם את הנקודה השורשית של הת"ת, והלואי ויספיק.

וראה במב"ש [דף נ"ג סע"ב רע"ג בסוגריים] וכן בדב"ש [דף מ"ח סע"א] **שהקשו**, למה אין מונים את אותו **חצי שלישי גוף הת"ת דז"א** וכו' ויהיה חצי שלישי זה תמורת הנקודה השורשית דת"ת שניתנה ליסוד וכו'. וראה בש"ש [דף מ"א ע"ג אות י"ב], ובבית לחם יהודה [דף ס' ע"ב] ד"ה באופן שבת"ת שהביא וביאר את תירוץ הש"ש יעוין שם, ויש להתיישב בדבריהם. וראה מה שתירץ הרב מזכיר שלום על ע"ח [בנדמ"ח דף רע"ד ע"ב], ומה שהשיב עליו בבאתי לגני [ח"ב דף קפ"ז רע"א], ויעוין שם בתירוץ הבאתי לגני, ועדיין יש להתיישב בדב"ק.

ל"ע בתפארת

נחזור לענייננו, הנקודה השורשית שבת"ת **ירדה ליסוד**, שלכן אין בת"ת אפילו נקודה שורשית. ועכ"פ בת"ת יש **ל"ע** שהם ג' גבורות **תנ"ה**, ומבאר הרב [בע"ח דף נ"ד סע"א] שהיות וגבורות נצח והוד מוכרחות **לעבור דרך הת"ת** [מה שאין כן בשאר, שאין החסד מוכרח לעבור בגבורה, ולא גבורה בחסד וכו'], לכן בעוברם דרך הת"ת הניחו הנ"ה את **הארתן** בת"ת. [אמנם בשה"ק דף פ"ב ע"ב, מבואר **אחרת** וז"ל: כי בכל מקום שעוברת הקדושה, מניחה שם **רושם ושורש**], ואם כן יש בת"ת גבורת עצמה, וב' גבורות **נ"ה** העוברות דרכה, והרי הם ג' גבורות, ונרמזו ב"ל".

והקשה הרב בע"ח, שלכאורה ג' גבורות אלו הם **המגדילות** - שהרי ע"י נשלמת הת"ת לעשה, וא"כ **אין** ראוי להכניסם בחשבון וכו' [וכמ"ש בע"ח דף נ"ג אמצע ע"ב, בענין החסד שבת"ת לגבי הכתר. וכן שם ליד אות י' של הגוב"י ד"ה ושמור כלל זה וכו'], ותירץ [ראה שעה"ק דף פ"ב אמצע ע"ב ד"ה וזוה יתורץ] שבכל הספירות כאשר באו החסדים או הגבורות והגדילו לעשר [ככל ענין אטב"ח], הנה להיותם רק **הגורמים** להגדיל [ע"ח דף נ"ג אמצע ע"ב], לכן אינם **נמנים** וכו', אבל כאן בת"ת שאין לה את נקודתה השורשית [לפי שירדה ליסוד], לכן ג' גבורות תנ"ה [מלבד היותם **מגדילים**], הם בעצמם **הנגדלים**, שלכן יש למנותם מצד היותם **נגדלים**, אף שהם גם **המגדילים**. ואין הכי נמי, שמצד היותם **מגדילים** אין הם נמנים וכו'.

ויש להוסיף ולשאול, איך יש כח לגבורות התנ"ה, להיות **נגדלות** וגם **מגדילות** וכו', ותירץ הרב שהיות והם ג' גבורות-תנ"ה, יכולות הם להיות גם מגדילות וגם נגדלות, וכענין **ברכת הבית ברובה** הנזכר בדעת [וראה בע"ח דף נ"ד סע"א ששם **סדר** התירוץ שונה, וכבר עמד על זה הבל"י דף ס' סע"ב רע"ג].

עד כאן ביאר הרב שבת"ת יש ג' גבורות, לפי שגבורות נצח והוד מוכרחות לעבור בת"ת, מה שאין כן בשאר וכו'. והנה לעיל [ע"ח של"ד פ"ז דף נ' סע"ב רע"ג] ביאר הרב שיש **שני** אופנים בסדר ירידת הה"ח וה"ג.

א. כמו שביארנו עד עתה, שמהדעת יוצאים חסדים או גבורות **ישירות** לחסד, לגבורה ולת"ת, וממילא **אין** החסד צריך לעבור דרך הגבורה, ולא הגבורה דרך החסד וכו', ורק נצח הוד צריכים לעבור דרך הת"ת, ולכן רק בת"ת נמנו ג' גבורות תנ"ה.

ב. כל ה"ח או ה"ג יורדים תחילה ל-חסד, ונשאר שם החסד. והשאר שהם ד' יורדים לגבורה, ונשאר שם בחינתה שהיא גבורה. ושאר הג', יורדים לת"ת וכו' וכו'. וראה בע"ח [דף נ"ד רע"ב] שכתב הרב שהאופן **השני** הוא האמת, ולפי זה יש להבין [ראה מב"ש דף נ"ג אמצע ע"ג ד"ה ועתה קשה] למה בת"ת דוקא מונים ב' גבורות נצח הוד שעברו בת"ת, והרי כבר **בחסד עברו** כל החמש גבורות, וכן בגבורה עברו כל הארבע גבורות - **ולא נמנו**, וא"כ כשם שבחסד וגבורה לא נמנו - גם **בת"ת אין** ראוי למנותם. ותירץ הרב שמכיון ובת"ת אין את נקודתה השורשית, לכן מוכרח שנצח הוד שעברו בת"ת, ישאירו בת"ת את הארתם, והם נמנות. אבל בחסד וגבורה, מאחר ויש להם את הנקודה השורשית שלהם, אין למנות את אותם שעברו דרכם וכו'.

[וראוי להבין שתירוץ הרב - שמכיון ובת"ת אין את נקודתה וכו', לכן נצח והוד שעוברים דרכה נמנים וכו'. הנה לפי האופן **הב'** הוא תירוץ לשאלה למה דוקא בת"ת נמנו ג' גבורות - והרי כבר **בחסד וגבורה** ראוי היה למנות את הגבורות שעברו דרכם וכו'. אבל לאופן **הא'** אין צורך לבאר למה רק בת"ת נמנו ג' הגבורות, שהרי רק בת"ת עוברות ב' גבורות הנצח הוד, מה שאין כן בשאר וכו'. וממילא מה שתירץ הרב שנקודת הת"ת ירדה ליסוד וכו', הוא תירוץ **לשאלה אחרת**, שהנה הכלל הוא **שהגבורות המגדילות אינם נמנות** וכו', ואם כן הגם שיש ג' גבורות בת"ת, מכל מקום אין ראוי למנותם וכו'. ועל זה תירץ הרב שהיות ונקודת **הת"ת ירדה** וכו', לכן ג' גבורות תנ"ה [מלבד היותן מגדילות] הם בעצמן הנגדלות, ולכן יש למנותם וכו'.]

ובסידור [דף ס"ט סע"ב] רואים **ל"ע** בת"ת, ומצויות ג' גבורות תנ"ה, ונראה פשוט שהם ג' גבורות **המגדילות** ומוסיפות את ה"ע", אשר ע"י נשלם הת"ת לעשה, ואינם ג' גבורות **הנגדלות**, שהרי לעולם הבחינות **המגדילות** הם שנכתבו בסידור, כענין חסד וגבורה שרואים בסידור את גבורת החסד וגבורת הגבורה, שהם המגדילות.

מ"ס בנצח

"מ"ס ד' בחינות שיש בנצח, שהם:

א. נקודה שורשית, וכאן בסידור [דף ע' סע"א מצד ימין] **נקודה שורשית** זו היא הוי"ה בניקוד

חיריק¹⁷ - שמתחת ל-ב' הוי"ת נצח הוד וכו'.

- ב. לבוש [כמ"ש במבו"ש דף נ"ג ע"ג] נצח דז"א.
 ג. לבוש נצח דאימא, [שהרי כאן בנצח שהוא בחינת רגליים וכו', ראוי למנות גם את הנצח דז"א ודאימא, וכמ"ש בהרחבה בע"ח דף נ"ג ע"ג].
 ד. גבורת ההוד שעוברת בנצח [כאופן השני הנ"ל בעניין הת"ת¹⁸]. והטעם שנמנית כאן, [שהרי גם בת"ת היה צריך טעם למה נמנים נצח והוד וכו'], ביאר הרב בע"ח [דף נ"ד ע"ב ד"ה מ"ס] ב' טעמים:

- א. היות נצח והוד **תרי פלגי גופא אחים דלא יתפרדו**, לכן כשעוברת גבורת הוד בנצח היא מנחת בה שורשה.
 ב. נצח הוד הם כדמיון זכר ונקבה - זו"ן, ולכן איהו בנצח [ז"א המלביש לנצח דז"א, או יעקב המלביש לנצח דז"א], ואיהי בהוד [נוק' המלבישה להוד דז"א, או רחל המלבישה להוד דז"א], והיות והזכר - נצח לוקח **ב' עיטרין** וכו' לכן **נצח** נוטל גם **רושם** גבורת ההוד יעו"ש. וראה בשעה"ק [דף פ"ב רע"ג], ובמבו"ש [דף נ"ג ע"ג ד"ה מ"ש] ששם מודגש שהזכר נוטל **פי שניים חלקו וחלקה, ונותן לה אח"כ הארה מחלקה**, לכן יש למנות את גבורת ההוד עם הנצח וכו'.

"ס" של מ"ס, הם ו' בחינות שנגדלות ע"י גבורת הנצח וכו'.

- ובסידור בתיבות: לבני בניהם [דף ע' סע"א מצד ימין], רואים:
 א. גבורות נצח הוד, וענינם שונה: שגבורת **נצח** היא **המגדילה** את ה"מ" [שהם ד' בחינות שיש כבר בנצח], ומוסיפה עוד "ס" [שהם ו' בחינות]. אבל גבורת הוד שלידה, היא גבורת ההוד הנמנית כאחת מד' הנקודות שיש כבר בנצח.
 ב. הוי"ה **בחיריק שתחת נו"ה** - היא **הנקודה השורשית**, וכבר הזכרנו לעיל שבנצח רואים נקודה שורשית זו בסידור.
 ג. לבוש מפרק תחתון¹⁹ דנצח ז"א, שהוא חצי צבאות פשוט, [וב"א", יש להוריד את היו"ד התחתונה].
 ד. לבוש נצח דאימא²⁰ שהוא אה"ה דקס"א.

ק"ץ בהוד

- הקדמה לאותיות ק"ץ**, כשם שאותיות ד"ו שבדעת, האות הראשונה "ד" היא **התוספת**, וה"ו" היא העיקר וכו', כך בהוד "ק" היא התוספת, ו"ץ" היא העיקר. וראה בע"ח [דף נ"ד אמצע ע"ג ד"ה וביה תבין וכו'] שנתן הרב טעם לשינוי של ד"ו וק"ץ (צדק"ו) מכל השאר וכו'.
 נחזור לבאר אותיות ק"ץ, ה"ץ" באמיתות הם **רק ג'** בחינות:
 א. נקודה שורשית של הוד.
 ב. לבוש פ"ת דהוד דז"א.
 ג. לבוש [כמ"ש במבו"ש דף נ"ג ע"ג וכמפורש בסידור] הוד דאימא.
 והיות ונצטרפו כאן ג' **גבורות קשות** שהם ג' הודות, לכן בהתחברם יחד מכים זה בזה ונגדלים ונרחבים עד אין קץ ונכללים זה בזה עד **שמ-ג' נעשים ט'**, כמבואר בע"ח [דף נ"ד סע"ב].
"ק" הם גבורת ההוד [שאינה נמנית וכו'], המגדילה ומשלימה לעשר.

ובסידור בתיבות: לבני בניהם [דף ע' סע"א מצד שמאל] רואים בתחילה שתי הוי"ת דהוד המנוקדות בקבוץ, והוי"ה ראשונה נראה שהיא גבורת ההוד **המגדילה** ומשלימה לעשר כנ"ל, והוי"ה שניה בניקוד קבוץ היא **הנקודה השורשית** - שהיא א' מג' נקודות ההוד וכדלעיל, [וכבר הזכרנו לעיל במ"ס הערה מס' 17 מ"ש הבאתי לגני [ח"א דף פ"ט ע"ב] שאין ראוי להזכיר הוי"ה זו

17. וראה בבאתי לגני [ח"א דף פ"ט ע"ב] ד"ה לבני בניהם שהעיר בצדק, שעד כאן **לא** נסדרה הוי"ה עבור הנקודה השורשית, אם כן גם כאן **אין** ראוי לסדרה וכו'. ואכן ביר"א עמ' 627 **לא** נסדרה הוי"ה זו עבור הנקודה השורשית וכו'. אמנם גם ביר"א יש הוי"ה עבור הנקודה שורשית של הוד ויסוד, וראה לקמן.
 18. ואולי כאן הוא גם **גם** כאופן הא' שהרי לפי הטעם השני שאיהו בנצח ואיהי בהוד, יש הכרח שהזכר יתן לנוק' את חלקה, ואם כן **אולי** גם לאופן הא' יהיה הדין כן.
 19. כאן מודגש **מפרק תחתון**, והגם שבע"ח כאן הזכיר מנצח סתם ולא פירש שכוונתו על **פרק תחתון**, מכ"מ **פ"ת** זה מובן היטב מע"ח שער ל"ה סוף פרק ד'.
 20. לעיל בז"א הדגיש **פרק תחתון** דנצח דז"א, וכאן באימא היה ראוי לומר **פ"ת** דנצח, וביר"א עמ' 627 כתב במפורש **פ"ת** דנצח דאימא. [לכאורה היות ש-פ"ת דנה"י דאימא מתלבשים בכל נה"י דז"א, א"כ בפ"ת דנה"י דז"א [שהם כנגד נו"ה דנוק'], מלובשים **פ"ת דפ"ת** דנה"י דאימא].

כאן וכו']. אח"כ רואים את לבוש פ"ת²¹ דהוד דז"א שהוא חצי השני דשם צבאול"ת [וב"א" יש להוריד את היו"ד העליונה]. ומתחתיו רואים את לבוש הוד דאימא שהוא אה"ה במילוי אלפ"ן וכו' וכו'.

ר"ף ביסוד

קודם כל יש להדגיש שצריך להיות ר"ף כמ"ש בע"ח [דף נ"ד רע"ד], ולא ר"פ [כמ"ש בטעות בסידור דף ע' סע"א באמצע], וראה ביר"א עמ' 627 ששם איתא "ף" והוא הנכון. "ר" הם ב' בחינות עיקריות שיש ביסוד, שהם:

א. נקודה שורשית דת"ת שירדה ונתחברה ביסוד, [וכבר לעיל בת"ת - ל"ע הרחיב הרב בענין גוף וברית²² חשבינן חד].
ב. נקודה שורשית של היסוד.

"ף" הם ה"ג שמגדילות ומשלימות לעשר וכו'. ואף שבע"ח [דף נ"ד ע"ד] לא כתב בהדיא שקיבוץ ה"ג שביסוד הם המגדילות, מכל מקום דבר זה נרמז במ"ש שאותיות ר"ף שביסוד הם כנגד ה"ג מנצפ"ך המתקבצים ביסוד ועולים בגמטריא ר"פ (280) [וראה משנת חסידים מסכת קטנות רחל פ"ה משנה א' דף ע"א ע"א, ושם בטעם עצו], וראה עוד לעיל בע"ח ריש פ"ה [דף נ"ג ריש ע"ד], ובשער ל"ד ספ"ו [דף נ' ע"ב] בענין ה"ג שביסוד.

ובסידור בתיבות לבני בניהם [דף ע' סע"א באמצע] רואים את כללות ה"ג שהם המגדילות ומוסיפות "פ" שהם ח' ספירות, ומתחתיהם רואים הו"ה דת"ת ויסוד, שהם ב' נקודות שורשיות דת"ת ויסוד שהם "ר" של ר"ף, [וגם כאן שייכת הערת הבאתי לגני, שנקודה שורשית [דיסוד] אין ראוי לראותה בסידור].

ש"ן במלכות

המלכות אין לה על מה לסמוך בז"א וכמו שהרחיב הרב לעיל בע"ח [של"ה רפ"ג דף נ"ב סע"ג] בענין היסוד ומכ"ש המלכות, ולכן נקראת המלכות בשם חותם וכו'. וחוט"ם הוא גימטריא של ג' שמות: קס"א קמ"ג קנ"א, הנמשכים למלכות מנה"י דאימא וכו', והם ג' הנקודות העיקריות של המלכות, ונרמזו ב"ש" של ש"ן.

וה"ן הם ז' בחינות [והיותו ז', הוא כענין אי"ק בכ"ר וכו' זע"ן, שה-ן הוא שבע מאות וכו'], המשלימות את המלכות לעשר. ואף שבע"ח לא ביאר הרב מי גרם את התוספת, הנה מהסידור מובן שכללות דכללות ה"ג שירדו למלכות, הם הגורמים את תוספת ה"ז, וכמ"ש בהדיא במשנת חסידים הנ"ל [דף ע"א ע"ב משנה ג'].

ואותיות ת"ם, לא שמע מהרח"ו פירושם מהרב ז"ל, וראה במב"ש [דף נ"ד סע"א אות א' בגוב"י משם הרב ישראל בנימין יעו"ש], ועכ"פ בסידור לא סידרו כוונה זו.

ובסידור בתיבות: למען שמו [דף ע' ע"ב], בצד ימין רואים את כללות דכללות ה"ג, שהם המגדילים את ה"ש", ומשלימים אותם לעשר, ומצד שמאל רואים ג' אה"ה העולים תנ"ה, שהם ג' הנקודות העיקריות של המלכות וכו'.

וראה בבאתי לגני [ח"ב דף קפ"ז ע"א], שהעיר בצדק שראוי לעשות ש"ן ת"ם ביחד ולא לחלקם: ש"ן תחת ה"ג, ות"ם תחת התנ"ה, שהרי הכל נרמז ב-ש"ן ולא ב-ת"ם, והיות ות"ם גם הוא במלכות, יש לעשות ש"ן ות"ם ביחד, וראה ביר"א עמ' 628.

ובוודאי שנרמז כאן גם ענין החותם בתוך חותם כמ"ש בע"ח [של"ד ספ"ו דף נ' ע"ב] וכו'.

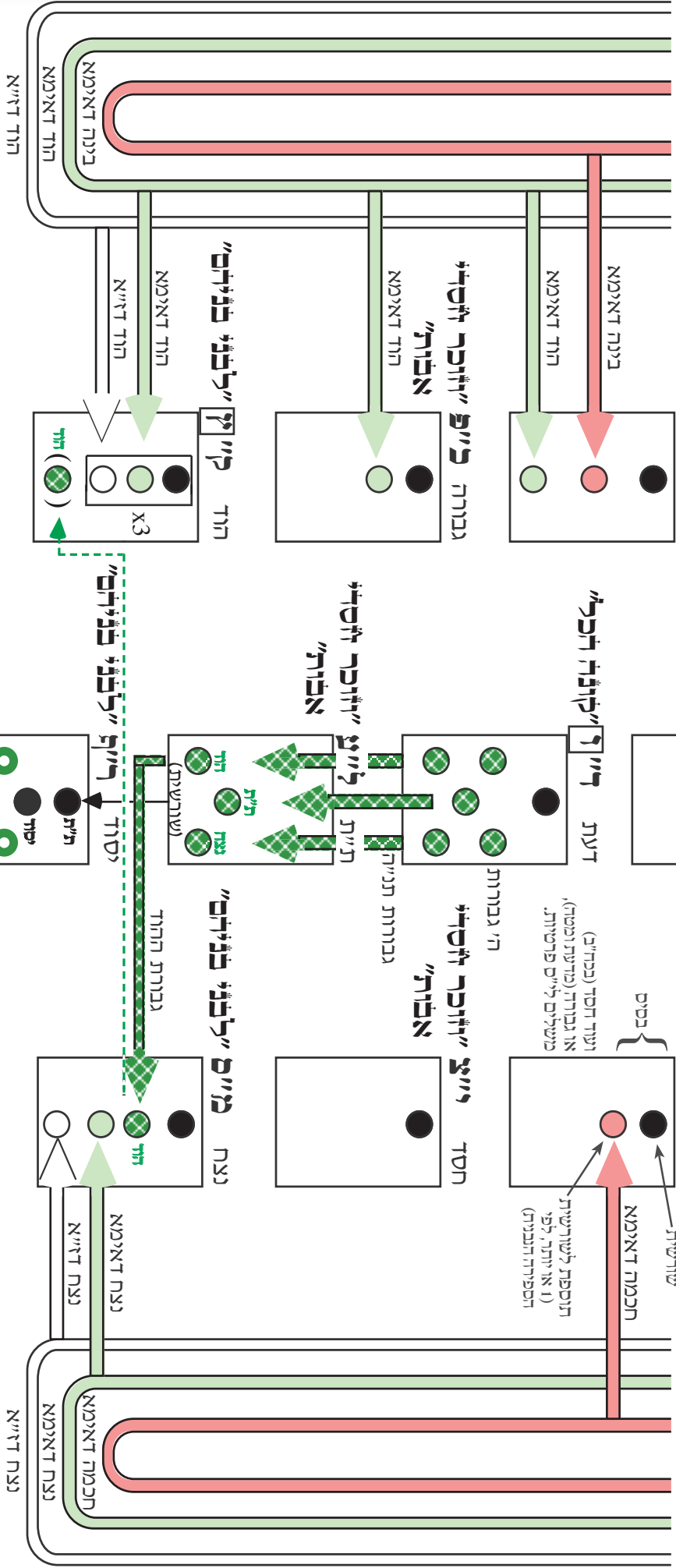
[בענין בת כהן, ראה בע"ח שער ל"ד סוף פרק ה' דף נ"ד ע"ד, ומ"ש באמל"י מערכת א' אות ק"ס, ומ"ש עליו במזכיר שלום מערכת א' אות נ"ג].

עד כאן הקדמת הרה"ג הרב מרדכי עטייה שליט"א.

21. ראה במ"ס הערות מס' 19 ו-20 בענין פ"ת וכו'.

22. ונראה שגוף וברית חשבינן חד, בא לתרץ איך ניתן למנות את נקודת הת"ת ביסוד, שהרי אינם ענין אחד שלכן לכאורה לא היה ראוי למנותם ביחד [וכפי שהרחיב הרב בע"ח דף נ"ג ע"ג], ולכן תירץ גוף וברית חשבינן חד וראוי למנותם וכו'.

דרוש אפסי'ית - בניית פרי החל (בהארה) עיי' חייב דף נייג

* ד"ר רפ"ן: אות המציי'ן את הכס'ים נמצא בצד שמאל.
 * כד"ר ובל"ע מתקיי'ם דין "בכרת הבית ברובד": ע"פ זה:
 1. ד"ר: הח"ג מצטרפת לשורשית לפרות שהם המגידלות.
 2. ל"ע: גבורות - כס'ים ומג'לים (השורשית של חת"ת יחד ליסוד).
 * ק"ן: בהוד' יש דינים קש'ים, לכן ג' חכר'י פנ'ים ובי' ונכפ'לים לט"ו.

כלי חת"ת דז"א (ע"ה ח"ב דף נ"א סעי"ד)

שליש עליון	לעצמו	נקב
דצי תחתון דשליש אמצעי	נחתן לכתב דניק	כתב
דצי עליון דשליש תחתון	נחתן לדעת דניק	דעת
דצי תחתון דשליש תחתון	נחתן לת"ז דניק	ת"ז

ולכן חת"ת יכול לתת את התקודה השורשית שלו ליסוד שאין לו על מ' שיסתפק (כז"א)

מלכות שוין "לכתב" שכת"ר

קס"א קמ"ג	קמ"א קמ"ג
-----------	-----------

כללות דכללות הי"ג

נקודה שורשית

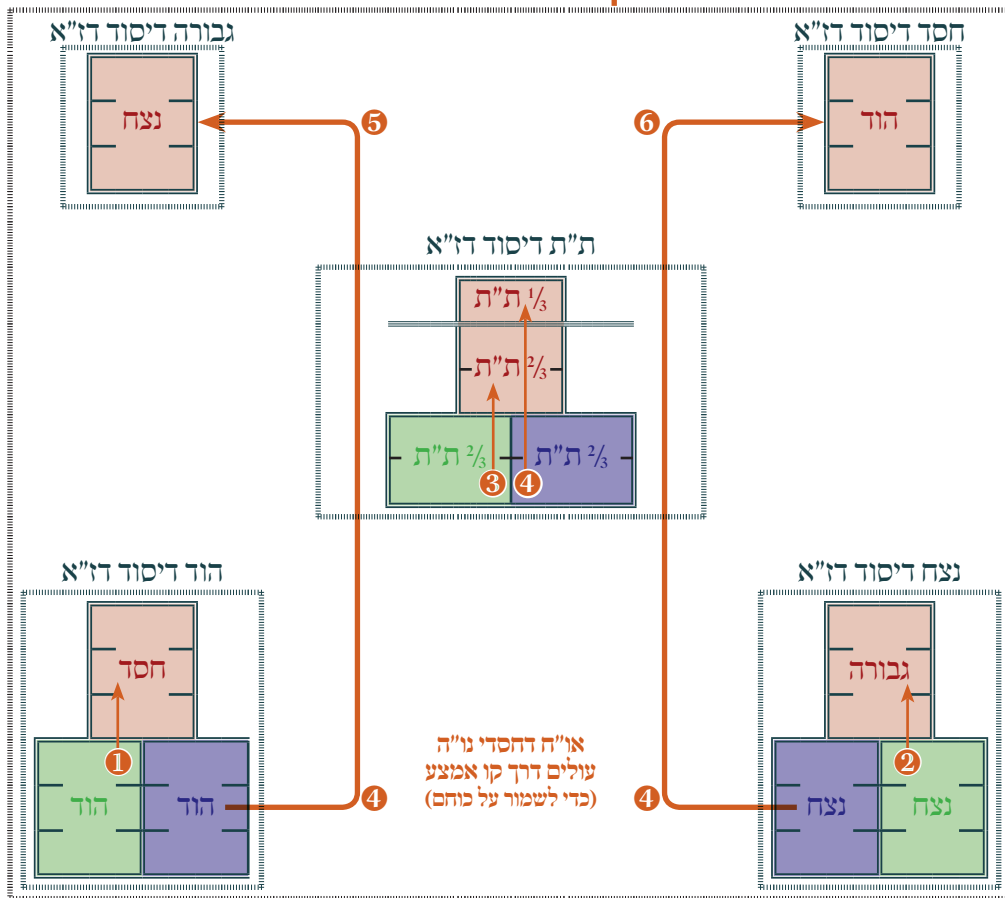
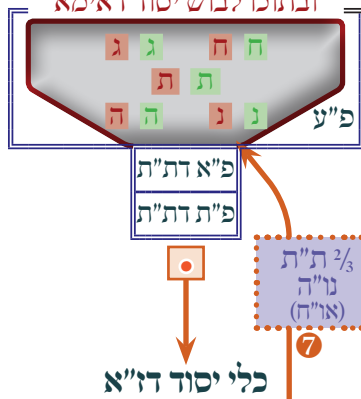
●	נקודה שורשית
●	כללות הגבורות
●	גבורות
●	הארת מוחין דאימא
●	הארת נה"י דאימא (לבוש)
○	הארת נה"י דז"א (לבוש)

ז"א (נעשה מו"ק דמ"ה ו"ק דב"ן)

פ"ע דכלי ת"ת דז"א (בהגדלה)

ובתוכו לבוש יסוד דאימא

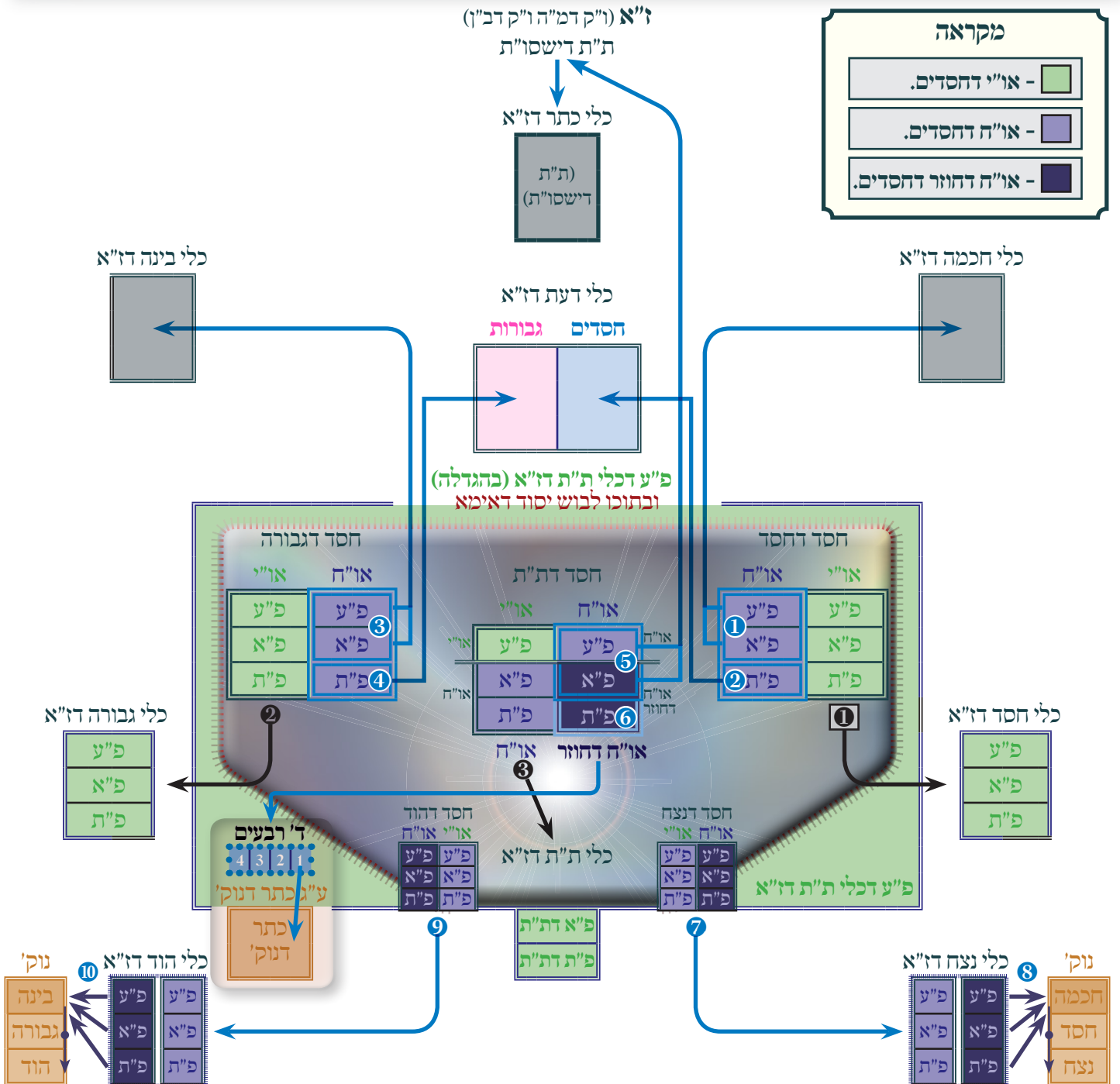
- סדר מיתוק הגבורות**
- א. חסדי הב"ש ת"ת ונ"ה יוצאים מיסוד דאימא, נכפלים (אז"ח) ויורדים למקומם בתחתית יסוד דז"א.
  - ב. ה"ג יורדות ליסוד דז"א, במרוצה, בהד - סמכא, בסדר הפוך (חסד נכנס להוד, וכו').
  - ג. החסדים ימתקו את הגבורות שכנגדן, כסדרן (של הגבורות) וכדלקמן.
    1. אז"ח חסד ההוד ממתק גבורת החסד.
    2. אז"ח חסד הנצה ממתק גבורת הגבורה.
    3. אז"ח חסד $\frac{2}{3}$ הת"ת ממתק גבורת $\frac{2}{3}$ הת"ת.
    4. אז"ח חסד $\frac{2}{3}$ הת"ת ממתק גבורת $\frac{1}{3}$ הת"ת.
    5. אז"ח חסד ההוד ממתק גבורת הנצה.
    6. אז"ח חסד הנצה ממתק גבורת ההוד.
    7. חסדי האז"ח דב"ש ת"ת ונ"ה עולים מיסוד דז"א ליסוד דאימא.

מקראה

- - אז"ח דחסדי התנ"ה.
- - אז"ח דחסדי התנ"ה.
- - ה' גבורות.
- - לאחר המיתוק, אז"ח דחסדי התנ"ה חוזרים ליסוד דאימא.

מקורות

שער הפסוקים דף י"ח ע"א ד"ה דע.
 ע"ה ח"ב דף ה' ע"ג ד"ה כבר ידעת (ענין מיתוק הגבורות). דף ל"ט ע"ב ד"ה עוד (החז"ג לוקחים לבוש מיסוד דאימא, ולא לבוש נה"י הרגיל).
 ע"ה ח"ב דף ד' ע"ב, הגהת השמ"ש אות א'. (ענין אור ישר - אור חזור).
 סידור ח"ב דף ס"ז ע"א.

* חסדי התנ"ה שחזרו ליסוד דאימא גרמו לריבוי אורות, כנ"ל. ואז נכפלים (נעשה או"ח) החו"ג ושליש עליון דת"ת (שהיו סתומים בתוך יסוד דאימא).
 * וגם נכפלים שוב (נעשה או"ח דחזור) חסדי האו"ח דב"ש ת"ת ונ"ה שעלו (האו"י שלהם המקורי נשאר ביסוד דז"א).
 * ונבקע יסוד דאימא, ובוה משתחררים החו"ג ושליש עליון דת"ת.
 * האו"ח דב"ש ת"ת מתחבר עם או"י דש"ע דת"ת, להיות ג' שלישי או"י (פעולה זו לא כתובה בסידור הרש"ש).
 * האו"ח דחזור דב"ש ת"ת מתחבר עם או"ח דש"ע דת"ת, להיות ג' שלישי או"ח, והולכים האו"י דהג"ת למקומם (פעולה זו לא כתובה בסידור הרש"ש).

מקורות

סידור ח"ב דף ס"ז ע"ב. ע"ח ח"א דף מ"א ע"א שמ"ש אות א'.
 ע"ח ח"ב דף ו' ע"ב אות ב', דף ט' סע"ב-ג', דף נ"ב סע"א.
 אוצ"ח דף מ"ה ע"א, אש"ל אות ו'. דף י"ב אש"ל אות י"ג.
 ע"ח ח"ב דף מ"ח ע"ב. (יש לסיים את ז"א, כולל הכתר שלו, לפני תחילת בנין הנוק'). דף י"ב ע"ג (ענין הגדלת המוחין/כלים).
 מבו"ש דף נ"ב ע"ב-ג'. ע"ח ח"ב דף מ"ט ע"ב (ענין הכתר).
 תו"ח דף קכ"ט ע"ב (ענין שלישי ת"ת לעשיית כתר דנוק').
 באתי לגני ח"א דף פ"ז סע"ב, פ"ט ע"א. ח"ב דף קפ"ד ד"ה ועוד.
 פת"ע דף ל"ה ע"ד אות ח'.
 אוצ"ח דף ל"ו ע"ב, אש"ל אות ב'. דף ל"ז ע"ב.
 אמת מאר"ץ דף צ"ח סע"א (ענין שורשי המוחין שבכתר).
 פתח עיניים החדש ח"ה עמ' 41.
 ע"ח ח"א דף ק"ז ע"א (ענין נה"י חדשים).

סדר בקיעת הלבושים והגדלת הכלים

- 1 או"י דחסד הולך לכלי החסד.
- 2 או"י דגבורה הולך לכלי הגבורה.
- 3 או"י דת"ת הולך לכלי הת"ת.
- 1 ב"ש דאו"ח דחסד עולים לכלי החכמה.
- 2 ש"ת דאו"ח דחסד עולה לכלי החסדים דדעת.
- 3 ב"ש דאו"ח דגבורה עולים לכלי הבינה.
- 4 ש"ת דאו"ח דגבורה עולה לכלי הגבורות דדעת.
- 5 ב"ש דאו"ח דת"ת עולים לת"ת דישסו"ת, להביא אותו שישמש בתור כתר לז"א.
- 6 ש"ת דאו"ח דת"ת הולך לבנות כתר דנוק' (ע"ג רישא דנוק', מתחלק לד' רבעים).
- 7 חסד דנצח (או"ח וחזור דחזור) הולך לכלי הנצח.
- 8 כפל האו"ח (דחזור) דנצח הולך להכמה דנוק', ומאיר בה"ן דנוק'.
- 9 חסד דהוד (או"ח וחזור דחזור) הולך לכלי ההוד.
- 10 כפל האו"ח (דחזור) דהוד הולך לבניה דנוק', ומאיר בג"ה דנוק'.

סדר טבילת שבועות

תולדות או"מ דף ט"ו סע"ב

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתה (יאהדונהי), בדחילו ורחימו (יאההויהה) ורחימו ודחילו (איההויהה), ליחדא שם אות יו"ד ואות ה"א (אר"א) בשם אות וא"ו ואות ה"א (זר"ן) (ע"י שפע א"ס המשפיע בהם ומייחדם) ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל, הנני בא לטבול במקוה טהרה זו לתקן את שרשה במקום עליון בכל פרטיה ותיקוניה ודקדוקיה.

ויהי רצון מלפניך יאו"א שבכח סגולת טבילה זו במקוה, העולה כמספר **ונק"ה** שבמזל התחתון, תנקה ותטהר **הכלה** העליונה, נאה וחסודה, בטבילת המים היורדים מהכתר הנורא, הכולל כל נ"י שערי בינה, ברדתו על ראש ז"א. ויאירו בה **יו"ד ה"י דשם ע"ב**, ו**יו"ד ה"י דשם ס"ג**, ומילוי **ע"ב**, ומילוי **ס"ג**, שכאשר **יוסר** מהם **הב' כוללים** של ב' שמות, המה יעלו כמספר **מקו"ה** העליון המושגב ומוכתר בכתרי כתרים **שער הן**.

ובכן יתוקן **כתר הכלה**, נעימה וחסודה, כאשר ישית עליו בעל האשה, ויט אליה חס"ד, ותשם כתר מלכות בראשה, לשבת יחדיו. ומהארה זו תאיר **לנו**, בני מלכים בני רחל אמנו, תוספת קדושה על נר"ן, לאור באור החיים, כי עמך מקור חיים, באורך נראה אור. וצדקה תהיה לנו להיות בכלל שושביני הכלה המעדים אותה בעדי עדיים ומהארת י"ג תיקוני דיקנא ה' ה' אל רחום וחנון וכו' ונקה, המאירים עתה, אשר בהם שורש המחילה והתחינה, הקרב כבסנו מעוונינו ומחטאתינו טהרנו, כאמור מפי כבודך וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טומאותיכם ומכל גילוליכם אטהר אתכם, ותוציא לאור משפטינו ואל תשחת את זכר שאריתנו, כי לך מייחלות עינינו, וזכור מעמד הר סיני לפניך כיום הזה, וקומה עזרתה לנו, ופדנו למען חסדך.

ויהי נועם ה' אלהינו עלינו, ומעשה ידינו כוננה עלינו, ומעשה ידינו כוננהו.

לקבל תוספת הקדושה **מכתר**, יטבול **ד' טבילות**, ויכוין בראשון **ביו"ד ה"י דשם ע"ב**, ובשני **ביו"ד ה"י דס"ג**, ובשלישי **במילוי שם ע"ב**, וברביעי במילוי שם **ס"ג**. או יכוין בד' **אותיות שם הוי"ה** בניקוד **קמץ**. ואשרי איש ירא ה' אשר כמשפט הזה יעשה להשביע בצחצחות נפשו, ורוח נכון יחודש בקרבו, ולאהבה וליראה את ה' יראת הרוממות, ירצה זרע יאריך ימיו, ול"ו יראה כל חכמי לב, מוכתר בכתר תורה, וה' עליהם יחיו.

יו"ד ה"י דע"ב (35)

יו"ד ה"י דס"ג (35)

יו"ד ה"י ו"ן ה"י דע"ב (46)

יו"ד ה"י ו"א ה"י דס"ג (37)

(153) ועולים כמנין **מקו"ה**, עם ב' **כוללים**.

כוונת תפילת שחרית ומוסף דיום שבועות (סידור הרש"ש ח"ו דף ח' עמוד ב')

הנה נודע דכל מה שנמשך במ"ט ימים עד אשמורת הבוקר דשבועות, הוא המוחין דאחור באחור. ולכן לא יש זיווג בכל אלו הימים, ואפילו בליל שבועות, עד היום. ואח"כ על ידי תפלת שחרית ומוסף, יכוין להמשיך מוחין דאחור בפנים דפנים דישסו"ת ודאו"א ודא"א, לג' פרצופי בינה והכמה וכתר הכוללים דזו"ן, והם המוחין דחיה (פנים) דאבי"ע דכל אותם הבחינות:

וכתב הרב ז"ל בסוף פ"ה משער כ"ה ובכמה מקומות, וז"ל: ודע כי זה שאמרנו שרחל אינה לוקחת רק סיום החיורת, זה הוא עתה בהיותה באחוריו, כי אחרי שתגדל וכו'. ע"ש שכתב שכל אלו המוחין הם מוחין דאחור, ואח"כ באים המוחין דפנים בפנים ונגדלת כמוהו בכתר אחד שוה לשניהם. מזה נראה שאין לכוין בתפילות היום דשבועות רק ממלת "באהבה" דעמידה ואילך:

והוא שיכוין במלת "באהבה" דתפלת שחרית דלחש דיום שבועות, לסלק המוחין דישסו"ת מפרצוף הבינה הכולל דז"א, ולהמשיך הצלם דמוחין דתבונה לפרצוף הבינה הכולל דנוקבה, וצלם דמוחין דיש"ס על גבי רישא דז"א. ולינסור הנוקבא הנזכרת, ולהביאה לפנים, ולהעלות את שני צלמי (צ"ל צלם אחד) המוחין הנזכרים למ"ן, ולזווגם. להמשיך המוחין דפנים, ונמשכים ומתפשטים לנקודת הפנים דנוקבא דבינה ב"מלך עוזר" וכו', ונגדלת, וחוזרים ומסתלקים ממנה המוחין, ומתפשטים בכריעות ובקיפות על דרך הנזכר בתפלת החול.

ובחזרה דשחרית, יכוין על דרך הנזכר, בפרצוף הכולל דהכמה דזו"ן, הנתקן על ידי או"א עילאין. ובלחש דמוסף, נר"ן דפרצוף הכתר דזו"ן. ובחזרה [דמוסף] פרצוף הכמה דכתר הנזכר דזו"ן. ובקדושה, הכתר דפרצוף הכתר הנזכר דזו"ן על דרך הנזכר:

כוונת הסעודה דיום שבועות (סידור הרש"ש ח"ו דף י"ב עמוד ב')

ובסעודה דיום שבועות, יכוין להמשיך המוחין דאחור בפנים דפנים דחיצוניות, אשר כבר נמשכו המוחין דאחור באחור דכל הבחינות הנז"ל לחיצוניות דזו"ן על ידי מנחת שעורים (קרבן העומר). ועתה, יכוין להמשיך המוחין דפנים בפנים, ולזווגם דוגמת מה שנעשה בתפילות, ולהמשיך טיפת ה"ח הנמשכים על ידי שתי הלחם (קרבן שבועות), כי חטה בגימטריא כ"ב אתוון, סוד ה"ח כנודע:

תם ולא נשלם, השבח לאל בורא עולם,
ירושלים תובב"א